

मंत्रयंत्रं कुर्याद्गुरुमतं त्रितः ॥ १० ॥ चक्रपूजासमायुक्तो न्यासविशयविशारदः ॥ गुरुयन्त्राच्चकर्तव्या सततं सि
द्धिर्कांक्षिनिः ॥ ११ ॥ गुरुसुश्रूषयविद्या पुस्कलेन धनेन वा ॥ अथ वा विषयविद्या चतुर्थेनोपलभ्यते ॥ १२ ॥ सुश्रुसया
गुरुं सम्यक् तोषयेद्द्विषमन्वहं ॥ प्रसन्नचेतः स्वादुत्तमं चतुर्मुत्तममूर्तकं ॥ १३ ॥ स्वल्पं वा बहुलं वाथ शिष्यद्वयं गुरुः स्व
यं ॥ गृहीत्वामन्त्रमादत्ते विक्रीतं तदुदाहृतं ॥ १४ ॥ राजसचैव तन्मंत्रं भोजयन्तं चतुर्विकं ॥ विद्याप्रतिनिधिं विद्या यदतन्नाम
संम ॥ १५ ॥ मोक्षार्थं च गुरुं यन्त्रात् सुश्रुषेणैव तोषयेत् ॥ सुश्रुषेणैव यत्सर्वं तद्विद्या सर्वसिद्धिदा ॥ १६ ॥ नो देया विषयवि
द्या वित्तकांक्षैस्तथैव च ॥ सत्सिष्या यप्रदातव्या धनहोमादिकं च यत् ॥ १७ ॥ दूरालापसमायुक्तं दुर्गीणैः न समन्वितं ॥ सर्वथा
वर्जयेद्द्विषं गुरुसेवानिमानिनं ॥ १८ ॥ श्रृणुपाशसमायुक्तं श्लाघारसमन्वितं ॥ सर्वथा वर्जयेद्द्विषं गुरुसेवानिमानि
नं ॥ १९ ॥ कामुकं कांचनाशक्तं गुरुणा लेशवर्जितं ॥ सर्वथा वर्जयेद्द्विषं गुरुसेवानिमानिनं ॥ २० ॥ निर्ममत्वरं निरालंबं नी
तिशालं विशारदं ॥ नित्यानित्यविवेकं च शिष्यत्वेनोपकल्पयेत् ॥ २१ ॥ अद्भुतं क्लिप्तमोपेतं धनदेहाय वंचितं ॥ श्रृणुपा
शविनिर्मुक्तं शिष्यत्वेनोपकल्पयेत् ॥ २२ ॥ गुरुशिष्यावुभौ मोहादपरीक्षपरस्परं ॥ उपदेशं तदनुगृह्य नृपापुण्यात्तौ पिशा

वर्णां॥२३॥ ॥ इति षड्विंशतमोऽध्यायः पटलः॥ २॥ लसत्कणककुण्डलोत्प्लुत
चारुगाण्डस्थलां लसत्कणकचंपकश्रुतिसमानचन्दननां॥ गदाहतविषकांकैरविलोलजिह्वा चलां नमामिवग
लामुखीविमुखवाङ् मनस्तन्निनी॥ १॥ कौशभेदनेउवाच॥ पूजाधारणयंत्रज्ञं सर्वमत्र विशारदः॥ अग्निषेकवि
धिं तात वद मे करुणाकर॥ २॥ आश्विने कार्तिके चैव वैष्णवे मासिकुमारके॥ कर्त्तव्यमाभिषेकं तु सततं सिद्धिकांक्षि
भिः॥ ३॥ गुह्ये रवौ मृगशिराश्च वासरे च कुमारके॥ मन्त्राभिषेकं कर्त्तव्यं सततं सिद्धिकांक्षिभिः॥ ४॥ रोहिण्यां अवणे चै
व स्वात्यां चैव विशाखयोः॥ मन्त्राभिषेकं कर्त्तव्यं सशस्त्रसिद्धकरं भूवि॥ ५॥ एवं शुद्धदिने सम्यक् पूर्वाह्ने समुपाधितं
॥ स्नापयेत्यंच गच्छेत् ततश्चावलोकयेत्॥ ६॥ ततः शिष्यं समानीत्वा देवतासन्निधौ पुनः॥ अथ तं प्रजपेन्मन्त्रं गाय
त्री जपमाचरेत्॥ ७॥ देवसे शानभागे तु गोमयेनोपलेपितं॥ रंगवत्या लिखेन्मन्त्रं रक्तपीताशिताशितैः॥ ८॥ पो
तुशां गुल्मानं तु लिखेद्दितु मनन्यधीः॥ ततोपरि लिखेद्दृतं अक्षपत्रं तु शोभनं॥ ९॥ पियंकुशालिगोधूमचनका
टकमासयोः॥ कुलस्थमुद्रां नोवारक्रमान्मथादिविन्यसेत्॥ १०॥ प्रस्थं चैव चतुर्विंशत्येत्येकं धर्ममेव च अत्युच्चं स्थ

लकलसं मध्ये संस्थाप्य बुद्धिमान् ॥ ११ ॥ अक्षपत्रे न्यसेत्पुत्रं कलसाक्षकमादरात् ॥ क्षालितं वासितं शुद्धं कलसंच स
मर्चयेत् ॥ १२ ॥ षोडशैरुपचारैस्तु धुवाद्यनैव विन्यसेत् ॥ आपो वा तेन पूर्येत नदीजलमकल्मषं ॥ १३ ॥ निक्षिपेत्त
वमाण्डेषु नवरत्नान् कुमारक ॥ कस्तूरी चन्दनोपेतान् नवमाण्डेषु निःक्षिपेत् ॥ १४ ॥ साध्ये देवी समावाह्य चिन्मयी वगला
मुखी ॥ प्राणस्थापनमार्गेण केवलोक्तविधानतः ॥ १५ ॥ वाणी च वरमांगौरी सची स्वाहां रतिं स्तथा ॥ दुर्गाद्यां समभ्य
र्च्य पूज्यैर्कक्षपत्रणैः ॥ १६ ॥ अर्चयेत्पुर्ववत्पुत्रं केवलोक्तविधानतः ॥ नवीन नवसंख्या कवचैर्गोवतु वेष्टयेत् ॥ १७ ॥
सुगन्धपत्रपुष्पादीन् विन्यसेत्कलसांतरे ॥ तत्र शिष्यं समानीत्वा अतिश्वर एवमाचरेत् ॥ १८ ॥ वेद वेदांगणरीन
मध्ये ब्रह्मणमादरात् ॥ प्रार्थयेत्पुष्पसंयुक्तं अर्चयेद्दत्तं नृपणैः ॥ १९ ॥ शकुनादिषु प्रथमे कलमार्जनं ॥ लक्ष्मीसू
क्तेन श्रीसूक्तेन द्वितीयं कलसंतथा ॥ २० ॥ पौरुषेण वसूक्तेन तृतीयं कलसंतथा ॥ नारायणानुकारेण चतुर्थं कल
संतथा ॥ २१ ॥ पंचवल्गुमयैर्मन्त्रैः पंचमं कलसंतथा ॥ षष्ठं चांजल्यवारेण ब्रह्मवल्गुचसप्तमं ॥ २२ ॥ अक्षमं कंठ
वल्गुचमार्जयेन्मंत्रकोविदः ॥ मध्यमं पूर्वकलसं मूलमंत्रेण मार्जयेत् ॥ २३ ॥ सर्वचमार्जनं कृत्वा नवीनैर्वस्त्रभूषणैः ॥

अलंकृतानुशिष्यांतुं आनीयमाणान्तरे ॥ २४ ॥ वामांकोपरिविन्ध्यत्यमूर्द्धिवाद्यायमादरात् ॥ एकैकंवापुश्चश्रुत्वा मूल
मन्त्रकुमारकः ॥ २५ ॥ सहिरण्योदकेपूर्वेदशादिष्टायपुत्रक ॥ स्वहृत्कमलमध्यस्थां विशांज्योतिर्मयंपुनः ॥ २६ ॥ शिष्यस्य
हृदयत्वेवप्रविशतीतिभावयेत् ॥ तदाशिष्यस्तुसंभाव्यगुरुंयत्नेनतोषयेत् ॥ २७ ॥ एवंमन्त्राभिषेकंतुकुर्यादुल्लाविषया
॥ सद्यःसिद्धिर्नवेत्पुत्रपुरश्चर्याविनातुवि ॥ २८ ॥ ॥ इतिषष्ठिशगमेशाख्यायनतंत्रेमन्त्राभिषेककथनंनामतृतीयः
पटलः ॥ ३ ॥ ॥ पूषोदक्षिमध्यचारुविलसतरत्नोज्ज्वलेमाणपे श्रीसिंहासनमौलिपतितरिपुप्रेतामनाध्यासिनी ॥ स्व
र्णाभांकरपीडिताविवसनांघ्राभ्यद्रुदांविभ्रतीसक्त्वांपश्यतितस्ययांतिविलयंसद्योवसर्वार्थदः ॥ १ ॥ ॥ औश्वमेदनउ
वाच ॥ गंगाधरनमस्तुभ्यंगौरीपतिनमोनमः ॥ वल्लास्तुमन्त्रसंध्याथवदमेकरुणाकर ॥ इत्यरुवाच ॥ मन्त्रसंध्यापये
त्सम्यक्शिष्यगुरुशदरात् ॥ तदारब्धतुतन्मंत्रंमन्त्रसंध्यासमाचरेत् ॥ ३ ॥ तन्मंत्रसंध्यांवक्ष्यामिशरजन्मसमासतः ॥ म
न्त्रसंध्याविहीनस्यसर्वतन्निष्फलंनवेत् ॥ ४ ॥ पंचांगविधिनास्नात्वा मन्त्रस्नानमनंतरं ॥ ततःस्नायादंगमंत्रैर्मूलेनैवतुमा
र्जयेत् ॥ ५ ॥ धौतवस्त्रपरीधानंस्वगृहोक्तविधानतः ॥ नित्यकर्मसमाप्ताथ मन्त्रसंध्यासमाचरेत् ॥ ६ ॥ अंकुशेनैवमुद्राय

सूर्यमण्डलगजलं॥ आनयेत्तोयमध्ये तु ध्यानयोगेन बुद्धिमान्॥७॥ आवाहनीस्थापनी च सन्निरोधनमतः परं॥ सन्निरो
धनमुदाच संमुखी प्रार्थनी तथा॥८॥ एतामुदाच्यततो ये दर्शयेत्साधकोत्तमः॥ शोधयेत् कुशेनैव चादौ मृती करं
णांततः॥९॥ तञ्जलं वामचुलुके गृहीत्वा साधकोत्तमः॥ मूलेनैव त्रिधामं चा सप्तजं तु जंलिखेत्॥१०॥ मध्ये यका
क्षरमंत्रं वगलानाम्निपुत्रकं॥ वेदसंख्यामनुवर्णन सप्तपत्रे क्रमालिखेत्॥११॥ अथ पत्रे चाष्टवर्णान् लिखेन्मू
लमनुंतथा॥ पुनरेकाक्षरं मंत्रं त्रिसप्तमभि मन्त्रयेत्॥१२॥ तेन मूलेन समार्थं मार्जनक्रमतोर्भेकं॥ तन्मार्जनवि
धिं वक्षेऽहिका षिकेषु च॥१३॥ त्रिधामूर्द्धि त्रिधावाह्ये त्रिधाहनाभिदेशये॥ द्विधापादेषु समार्थं सौम्यकर्मस्थयं
क्रमः॥१४॥ एवं च मार्जनं कृत्वा गायत्र्या वगलाख्याया॥ अर्घ्यत्रयंचतिः क्षिप्य हृदिसंज्ञाया देवतां॥१५॥ मूलेन मंत्रितं
तोयं त्रिवारंच त्रिधा क्षिपेत्॥ एवं मेव त्रिकालंच मन्त्रं संख्या समाचरेत्॥१६॥ उपस्थानं त्रिकालस्य वक्ष्यहं श्रीशुभे
दने॥ उपस्थानं विना संख्या निष्फलानात्र संशयः॥१७॥ गंभीरांच मद्योन्मत्तां स्वर्णकांतिसमप्रभां॥ चतुर्भुजां त्रिनय
नां कमलासनसंस्थितां॥१८॥ दक्षिणे मुद्रं पार्श्वे वामे जिह्वां च वज्रकं॥ पीतांबरधरां सौम्यां दृढपीनपयोधरां॥१९॥

हसकुण्डलभूषांगी पीतचन्द्राईशेखरं ॥ पीतमूषणभूषांगी स्वर्णसिंहासनेस्थिता ॥ २० ॥ एवं ध्यात्वा तु देवेशी प्रातः सं
 ध्यां समाचरेत् ॥ उपस्थानं प्रवक्ष्यामि मया द्रुम्य कुमारक ॥ २१ ॥ दुष्टक्षयनरुणमुग्रविघ्नशमनं हरिद्रविद्यावनं ॥
 भूभृक्षभनकारणं मृगदृशां चेतः समाकर्षणं ॥ सौभाग्यैकनिकेतनं समदृशो कारुण्यपूर्वक्षणं ॥ विघ्नो घंवगले हर
 प्रतिदिनं कल्पानितु न्यं नमः ॥ २२ ॥ एवं मध्यदिनोपास्त कुरु कर्मसु पुत्रक ॥ उपस्थानं चैव मेव कर्तव्यं विधिवत् ॥ २३ ॥
 मातर्नजयमद्विपक्षवदने जिह्वां चलां कीलयवास्त्रीमुदयमुदया सुधिसमयोगं तिजास्तं नय ॥ शत्रूं वर्त्मनः सुगदया गौरांगिपीतां
 चरे ॥ विघ्नो घंवगले हरे प्रतिदिनं कल्पानितु न्यं नमः ॥ २४ ॥ सायमोपास्थि कर्तव्यं एवं मेव कुमारक ॥ विघ्नग्रहविनाशाय
 एवं ध्यायेज्जगन्मयी ॥ २५ ॥ मन्त्रसंध्याविना मंत्रं कोटिकोटिजपंतिजे ॥ न भवेन्नौ न सिद्धये मंत्रसिद्धि कुमारक ॥ २६ ॥ त्रिका
 लमाचरेत्संध्या उपस्थानं तथैव च ॥ सहस्रं च जपेन्नित्यं सिद्धिषा पतो भवेत् ॥ २७ ॥ पूर्वोक्तविधिवत्संध्यां कृत्वा चोत्त
 रं जपेत् ॥ यं यं वापि स्मरन्मंत्रं तं मा प्रोतिनिश्चितं ॥ २८ ॥ संध्यामंत्रेषु सर्वेषु अगमेव कुमारक ॥ न प्रसिद्धं संग्रहीतं तस्मात्संध्या
 समाचरेत् ॥ ॥ इति षड्विंशतमोऽध्यायः ॥ ॥ पीतवर्णमदो घूर्णस

मपीनपयोधरां॥ चिंतयेद्गगलादेवी स्तंभनास्त्राधिदेवतां॥१॥ कौश्लमेदन उवाच॥ नमोस्तुते जगन्नाथ भस्माहूतवि
ग्रहां॥ एकाक्षरीमहाविशां वगलास्त्रमहाप्रभो॥२॥ ॥ इश्वर उवाच॥ तत्त्वदेकाक्षरीबीजं तत्तन्मंत्रं जीवनं॥ उत्तमं बी
ज उक्तं च मन्त्र सर्वार्थसाधनं॥३॥ नाना मंत्रेषु मंत्रं वा बीजायं सर्वसिद्धिदं॥ निबीजमेव निबीर्यं शिवस्य वचनं यथा॥४॥
तद्बीजोद्धारमनघे सर्वसिद्धिप्रदायकं॥ योजनं प्रयोगं च वक्ष्ये हं तव पुत्रक॥५॥ सांतरांत समायुक्तं चतुर्थं स्वरसंयुतं॥
रेफाकांतं विन्दुयुतं बुद्ध्यास्त्रैकाक्षरं मनुः॥६॥ बुद्ध्यास्त्राधिदेवतां गायत्री समुदाहृतः॥ देवता वगलानाम् शक्तिवि
ग्रह रूपिणी॥७॥ लंबीजं द्वीचशक्तिश्चु इकीलकमुदाहृतं॥ न्यासविशांप्रवक्ष्यामि मन्त्रसिद्धिकरं नां॥८॥ भूतशुद्धिं
तः कुर्यात्मातृ न्याससमाचरेत्॥ पंचाक्षरेण विन्यस्य तद्विधिं शृणु पुत्रक॥९॥ नेत्रवाणपुनः पंच नव पंचरसाक्षरं॥ वि
न्यसेदंगुलीभिश्च षडंगेषु तथैव च॥१०॥ वक्ष्ये हं पंजरं मंत्रसिद्धिकरं नृणां॥ वगलां पूर्वतोरक्ष द्यौर्गेशां च गधरी॥११॥
पीतांबरदक्षिणोच्च स्तंभिनी चैव नैर्ऋते॥ जिह्वां कीलयधोरक्षे पश्चिमे सर्वदामयी॥१२॥ वायवे च मद्योन्मत्ता कौवेरे च
त्रिशूलिनी॥ बुद्ध्यास्त्रदेवतां तेशान्ये पाताले स्तंभमातरः॥१३॥ उर्ध्वं रक्षेन्महादेवी जिह्वा स्तंभनकारिणी॥ एवं दशदिशो

रक्षेद्द्वगलासर्वसिद्धिदा॥१४॥ सर्वन्यासविधिं कृत्वा यत्किंचिज्ज्ञापमाचरेत्॥ तस्य संस्मरणदेव शत्रूणां संभनं न वे
त॥१५॥ सर्वन्यासविधिं कृत्वा वगलामातुं नयेत्॥ तन्मातृकां विधिं वक्षे साशसा रतरंतथा॥१६॥ तारं च मातृकावर्ण
वगलावीजमेव च॥ नमोऽस्तेन च विन्यस्त्य मातृकास्थानतो नय॥१७॥ ध्यानेन मंत्रसिद्धिः स्यात् ध्यानं सर्वार्थसाधनं॥ ध्या
नं विना भवेन्नूक्तो सिद्धमंत्रोपि पुत्रक॥१८॥ वादी मूकतिरंकुतिः क्षिति पतिर्वैश्वानरः शीतति दुर्जनः सुजनतिः क्षिप्र
नुगः खंजति। गर्वाखर्वति सर्वविघ्नजडतितयंत्रिनायंत्रितं श्रीनित्येव गलामुखी प्रतिदिनं कल्याणितुभ्यं नमः॥१९॥ एवं
ध्यात्वा जपेन्मंत्रं तत्त्व लक्षं सुबुद्धिमान्॥ गुडोदकेन संतर्प्य तद्दशांशं कुमारक॥२०॥ त्रिकोणकुण्डे जुहुयाद्दक्षनिम्नोन्नते
सुमे॥ ह्यारिकुसुमेनैव सूक्तेनाद्यं च संयुतं॥२१॥ ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चात्तत्त्वसंधां नु शुष्मकं॥ मन्त्रसिद्धिर्न वेत्पुत्रान्य
थाशिवनाषितं॥२२॥ कुलमार्गक्रमेणैव काममन्यर्चपुष्पिणी॥ मन्त्रसिद्धि करंचेतत् सर्वदारिद्र्यनाशनं॥२३॥ परमन्त्रपु
योगेषु नानाकालमचेष्टकैः॥ सद्यस्तंभनविद्या च वगलाचान संशयः॥२४॥ ॥ इति षड्विंशतमोऽध्यायः ॥ ॥ इति श्रीविक्रमोपाध्यायकृतं श्रीशिवकुमारसं
वादे एकताक्षरमंत्रादिकथनं नाम पंचमः पटलः॥५॥ ॥ पाठीननेत्रांपरिपूर्ववक्त्रांपंचेन्द्रियस्तंभनचित्ररूपं॥ पीतांब

शयां पिशितासनी सदा भजामि संस्तन कारिणी मुदा ॥ १ ॥ कौ श्रु मे द न उ वा च ॥ न मोक्षे योगि संसे व म म कारुणि को
तमः ॥ सकाक्षरी महामन्त्र प्रयोगं वद शंकर ॥ २ ॥ ॥ इ श्वर उ वा च ॥ उत्तमं कुण्ड हो मा र्थं स्थंडिलं चैव मध्यमं ॥ स्थ
ण्डिले न विना होमं निष्फलं भवति कुर्वं ॥ ३ ॥ षट्कोणं चाष्टकोणं च चतुर्कोणं कुमारक ॥ त्रिविधं स्थंडिलं चैव वक्ष्ये ह
कुरुमादृशान् ॥ ४ ॥ लक्ष्मी शान्तिस्तथा पुष्टि विद्या विघ्न निवारणैः ॥ चतुरस्रे कुण्डे तत्र वित्पति शोधिते ॥ ५ ॥ वशी
करण समो हे वानि ज्येष्ठ वयसं ग्रहे ॥ कीर्तिकामस्तजुद्गुयात् भगवत्कारे च कुण्डके ॥ ६ ॥ दशेन्द्रियस्तं न नेतु दिव्यै गयै
स्तथैव च ॥ त्रिकोण कुण्डे जुयात् गुरु मार्गेण बुद्धिमान् ॥ ७ ॥ विद्वेषणे तु जुद्गुयात् वर्तुल कुण्ड मध्यमे ॥ उच्चाटने तु
जुद्गुया षट्कोणाख्ये तु रसुके ॥ ८ ॥ मारणे चाष्टकोणे तु तत्तत्कर्मोत्सारतः ॥ तत्तद्द्वये न जुद्गुयात् तत्तत्कुण्डे तमेन च
॥ ९ ॥ वक्ष्ये हं स्थंडिलैर्होमं षट्कर्मेषु कुमारक ॥ जुद्गुयात्प्रांति वश्येषु स्थण्डिले चतुरस्रके ॥ १० ॥ विद्वेषणे संभने च जुद्गु
यादष्टकोणके ॥ मारणे उच्चाटने पुत्र षट्कोणे पु विधीयते ॥ ११ ॥ षाट्शं शत होमं च श्रुतिश्च सहस्रयोः ॥ हस्तं चायुत हो
मं च द्विहस्तं लक्ष होमयोः ॥ १२ ॥ गुण हस्तं कोटि होमे कुण्ड निम्नोन्नतं शुभं ॥ स्थंडिलं च वक्ष्यामि सा त्रिकोणं स्थलं च

॥१३॥ अरत्नीहस्तमात्रं च द्विरत्नं च द्विहस्तयोः। शतं सहस्रमयुतं लक्षहोमस्वयं क्रमः॥१४॥ सर्वत्रैवोन्नतं पुत्र
पादिशेष्यं डिलं क्रमं॥ लक्षणां स्थण्डिलैः कौटुम्भैर्न जान्वानि स्फुल्लं द्रुतं॥१५॥ शान्तिवश्यस्तं मनानि विद्वेषोच्चाटनं
तथा॥ मारणां तानि शान्तिं षट् कर्माणि मणीषिणः॥१६॥ नाना रोगैर्कृन्तुमैश्वर्यानां चेतकमेव च॥ विषभूतप्रयोगे
पुनिवासः शान्तिमुच्यते॥१७॥ वेश्यं जनानां सर्वेषां वात्सल्यं द्रुतं स्मृतं॥ स्तंभनं रोधनं पुत्रसर्वकर्मेषु निश्चितं॥१८॥
मन्त्रस्य कलहोत्पत्तिर्द्विद्वेषणमुदाहृतं॥ चलबुद्धि क्रमेणोक्तं उच्चाटनमिदं भुवि॥१९॥ प्राणिणां प्राणहरणं मारणं
समुदाहृतं॥ प्रत्येकमेषां वक्ष्यामि होमयोगं मुनिश्चितं॥२०॥ दूर्वाहोमत्रिमधुक्तं जुहुयादयुतत्रयं॥ रोगहर्ता ग्रहादि
त्यस्यः शान्तिकरं भवेत्॥२१॥ समनुकुसुमैराज्यं कृतं वाणायुतं तथा॥२२॥ जुहुयान्निशिकाले च वश्यं संमोहनं भवेत्॥
विभीतस्तु समिद्धिर्वा करं जैर्वा जमेव च॥२३॥ नेत्रायुतं द्रुते तु त्रस्तंभनं परमं मतं॥ निवार्कपत्रहोमेण निवर्तते लेन
मिश्चितं॥२४॥ नेत्रायुतेन विद्वेषं भवेत्पाषाणयोरपि॥ उलूककाकयोः पत्रं वाणायुतमखण्डलः॥२५॥ जुहुयात्तत
तो राज्ञो मये दुच्चाटनं भवेत्॥ तिलतैलसमायुक्तं शाल्मलीकुसुमं तथा॥२६॥ लक्ष्मैर्कद्रुते दात्रो प्रताप्नोते पुनः काननैः॥

नमःप्रेतमुखेभौमेप्रेतकाष्ठेनबुद्धिमान्॥२७॥मकुंडसदृशंचैवमारणांभवतिध्रुवं॥२८॥॥इतिश्रीषट्त्रिंशद्भागमेशां
ख्यायनतंत्रेप्रयोगादिकथनंनामषष्ठःपटलः॥६॥॥पीतांबरंमहादेवीपूरुषचंद्रनिभाननां॥वामेजिह्वागदांचान्य
द्वारयुंतीमजाम्यहं॥१॥॥कौश्लमेदनउवाच॥महापाशुपताक्रान्तंनमोपन्नगभूषणं॥षट्त्रिंशदक्षरीविशवगला
याश्वमेवच॥२॥॥इत्युवाच॥मंत्रोद्धारंप्रवक्ष्यामिपुरुश्वरालक्षणां॥प्रयोगोपसंहारंसततंशृणुपुत्रक॥३॥
तारंचवगलावीजंवगलापदमुद्धरेत्॥मुखीतिपदमुच्चार्यवाचंमुखंपदंवदेत्॥संमयेतिपदंचोक्ताजिह्वांकीलयेच्च
रेत्॥४॥बुद्धिशब्दंततोच्चार्यविनाशायपदंवदेत्॥सहस्रांशंसमुच्चार्यस्वंमंत्रंसमुद्धरेत्॥५॥षट्त्रिंशदक्षरीमंत्रो
राजवश्यकंनुवि॥न्यासविशंप्रवक्ष्यामिसदासिद्धिकरंपरां॥६॥वगलामातृकाचादौकामर्तीतीयवाग्नवं॥श्रीमायाश
मातृकाचैववगलांपंजरंन्यसेत्॥७॥लघुषोढांचविन्यस्यसर्वतंत्रेस्वयंकुमः॥ध्यानंयन्नात्प्रवक्ष्यामिध्यानसर्वार्थसि
द्धिदं॥८॥चतुर्भुजांचित्रयनांकामलासनसंस्थितां॥त्रिशूलंपाणपात्रंचगदांजिह्वांचविभ्रुतीं॥९॥विंबोक्षीकणक
कटिंचसमपीतपयोधरां॥पीतांबरंमदांघूर्णं॥ध्यायेदुल्लास्यदेवतां॥१०॥नारदोऽपिरेवात्रवदुस्यतीहंदसवच॥

देवता वगलानामस्तंभनासुंचविमयी ॥ १२ ॥ लंबीजं चैव हंशक्तिः इंकीलकमुदाहृतं ॥ शत्रूणां संभनार्थं च जपे हं विधि
पूर्वकं ॥ १३ ॥ संकल्पपूर्वकं मंत्रं कौलचक्रमेणतु ॥ पृथीलक्षं जपे मंत्रं न्यासध्यानसमच्चितं ॥ १४ ॥ तर्पयेत्तद्दशांशं वा
हेतुसंमिश्रवारिणा ॥ जुहुयाद्विल्लुक्कुसुमैस्तद्दशांशं च वृद्धिमान् ॥ १५ ॥ वास्तूणां नमोजयेत्पश्चात्तद्दशांशं च संयुतं ॥ तर्प
येत्तर्पयामीति स्वाहंतं होममाचरेत् ॥ १६ ॥ पूजात्रैकालिकानित्यं जपतर्पणमेव च ॥ होमो वास्तूणां शक्तिश्च पुरश्चरणां मु
खात् ॥ १७ ॥ पुरश्चर्या विना मन्त्रं न प्रसीदति भूतले ॥ एवं स्कन्दनमंत्रेण षट्प्रयत्नसमाचरेत् ॥ १८ ॥ शांत्यर्थं जुहुयात्
शान्तिशकुराज्यसमच्चितं ॥ गुणायुतं चामलका प्रमाणं क्रौञ्चमेदनः ॥ १९ ॥ वेशीकरणकायेषु विज्ञापत्रं घृतं प्लुतं ॥ शु
णायुतं कुनेदीमान् कुण्डोर्णोत्तमादरात् ॥ स्तंभनेषु कुनेदीमान् तालकं घृतं संयुतं ॥ वदरीपैफलेमात्रं तु गुणायुत
मनन्यधी ॥ २० ॥ विद्वेषाणं च जुहुयात् पत्रैर्निवाकं संभवे ॥ रासौ देवायुतं धीमा न्नयो विद्वेषाणं भवेत् ॥ २१ ॥ राजी
लवणायुक्तं वाणायुतमनन्यधी ॥ तस्योच्चारणं कंशीयुं कुर्वन्कम्पीदयोरपि ॥ २२ ॥ तिलतैलेन संयुक्तं माषहीम
गुणायुतं ॥ प्रेताग्नौ प्रेतकाष्ठं च जुहुयात्प्रेतकानने ॥ २३ ॥ भौमवारं निशान्नग्नौ जुहुयात्प्रेत उन्मुखे ॥ सद्यो मरणमा

प्रेतिमृकुण्डसदृशोपिच॥२६॥ ॥इतिषड्विंशतमेशांख्यायनतंत्रेषड्विंशदक्षरीविशामंत्रराजकथनं नाम सप्तमः
पटलः॥७॥ ॥विंकोक्षीचारुवदनां समपीनपयोधरां॥पाणपात्रं वैरि जिह्वां धारयतीं शिवां भजे॥१॥ ॥कौश्वनेद
उवाच॥नमः कौलागमाचार्य वेदवेदांगपारग॥वगलामन्त्रराजस्य प्रयोगं वदशंकरः॥२॥ ॥इश्वर उवाच॥राजी
लवणमादाय मूलमन्त्रेण पुत्रक॥ग्रस्यं कृत्वा साधनाम जुहुयादयुतं निशि॥३॥ नानारोगहरं वै च नानारोगनिकृंतनं ॥
नानाकर्तृमनाशं च भवेत्सत्यं न संशयः॥४॥ हरिदाखण्डो मेन अयुतेन कुमारक। वशीकरणं सम्मोहं भवेशंकरभाषणं
॥५॥ तालेकेन कुने दात्रौ नेत्रायुतमनन्यधी॥नानासंभनमार्गेषु सप्तमेतन्न संशयः॥६॥ वराहारकृमादाय जातिक
र्मविरोधिनां॥निंवार्कपत्रमादाय प्रत्येकं नाम चालिखेत्॥पेताग्नौपेतकाद्ये च नग्ने च मतदि श्रुत्वे॥कुनेत्येतवने धीमान्
समस्तं द्वेषकारकं॥८॥ अनाथस्य चित्तौ शत्रौ शत्रुपतिकृतिं लिखेत्॥हृदये नाम आलिख्य मारयेति ललाटके॥९॥ द
दहृद्युग्मं लिखेद्वाहौ तस्य कुरु हयं॥स्वच विलिखेत्सम्यक् स्वशास्त्रवर्षमादरात्॥१०॥ ताउय हृदयान्मन्त्री शत
महोत्तरं जपेत्॥तद्रूपसंग्रहे धीमान् गोपयेन्नगरादहिः॥११॥ पुनर्नौमनिशाकाले मंत्रयेन्मूलमंत्रतः॥अहोत्तरं सहस्रं च

शत्रुमृद्विविनिःक्षिपेत्॥१२॥सशत्रुसप्तशत्रेणमित्येतावत्संशयः॥उक्त्वाहंरिपुं ध्यात्वा ग्राह्यं दंतेनमंत्रयेत्॥१३॥
निःक्षिपेत्सप्तशत्रुं सप्तधामंत्रितं तथा॥उक्त्वाहंनमवेत्सत्त्वं शिवस्य वचनं यथा॥१४॥प्रेतमस्मवशौदास्यं वगलाम
नृराजयोः॥सहस्रंमंत्रयेदात्रौ शत्रौ न मेन नमो मयोः॥१५॥स्थाने पाणे चतुर्भ्यः दातव्यं शत्रुमण्डले॥वाक्पाणिपादपापूं
श्च नेत्रश्रोत्रममतिस्तथा॥संभनंचमवेत्क्षीयुं बृहस्पतिसमोपि च॥किंपुनर्मर्मानवादीनां सुगंमं क्रौञ्चमेदना॥१६॥शु
द्धपयो जनः पुत्रनकर्तृव्यंकदाचनः॥श्रुत्वा नात्कुरुते यस्तु देवताशापमाप्नुयात्॥१७॥यस्य कृत्वा वैरिनामलिखेत्ता
लकपत्रयोः॥निशाकाले चार्कवारे निर्दहेद्दीपवह्निना॥१८॥कुवेरसदृशः श्रीमान् मासमात्रेण पुत्रक॥मंदबुद्धिद
रिद्रोपि धनिः स्यात् शिखिपुत्रक॥१९॥चितिवस्त्रं रवौ ग्राह्यं नंदगारं रवौ पुनः॥चितिकां रवौ ग्राह्यं रवौ कर्णा
त्सलेखनी॥२०॥रवौ शत्रौ च संलिख्य शत्रूनाम च तत्पठेत्॥वेष्टयेद्दगलावीजं मूलमंत्रं तद्रूपि॥२१॥वह्निवीजे
न संवेष्ट्य वेष्टयेज्जीवनीमनुः॥तद्वस्त्रं गुलिकां कृत्वा वेष्टयेत् श्वेतं रज्जुना॥स्थापयेच्च कपाले तु निशि मोमेन चर्चि
ते॥प्रादेशीगर्तं कृत्वा यश्मशाने च सुबुद्धिमान्॥२२॥रवौ शत्रौ च निःक्षिप्य पूरयेद्भस्ममादरात्॥तत्र नमोजपं कुर्यात्

नृश्रुतं मूलविशया ॥ २५ ॥ मन्दाग्निर्मेदवुद्धिश्च नेत्रश्रोत्रेषु मादरात् ॥ पाणिपादे च मंदत्वा निर्वर्त्यो भवति ध्रुवं ॥ २६ ॥
सर्वरोगसमाशुक्तो मण्डलादिपुनाशनं । चंद्रप्रस्तारमन्त्रे दध्यतर्पणमाचरेत् ॥ २७ ॥ शतं सहस्रमश्रुतं कर्मलावरे गौरवा
त् ॥ तत्र पणशतं पीत्वा प्रयोगं शांतिमाप्नुयात् ॥ २८ ॥ न कर्तव्यं मुमुक्षुः परपीडं कदाचनः । शौः कंठगतं कुर्यात्पम्बा
त्संस्कारमाचरेत् ॥ २९ ॥ ॥ इति षड्विंशतमोऽध्यायः ॥ यत्तत्रैव गलामन्त्रराजकथनं नामाष्टमः पठलः ॥ ८ ॥ ॥ पीतं व
रालंकृतपीतवर्णं शान्तोदरीशर्वमुखामलोचितां । पीनस्तनालंकृतपीतपुष्पां सदा स्मरेयं वगलामुखी हृदि ॥ १ ॥ कैश्च
नेटन उवाच ॥ नमोस्तु मन्त्रागमकोविदाय श्रीनीलकण्ठाय नमो नमस्ते ॥ यस्तन्मनो र्थं च मखात्ते क्षयं प्रयोगमूलं वद च
नुचूडे ॥ २ ॥ ॥ इत्युवाच ॥ ॥ यंत्रप्रयोगं यमपाशनं कलौ यत्र प्रयोगं पतयस्तु कूर्चतां ॥ यत्तद्विगे विप्रयते स्वरक्षणो ॥
३ ॥ विनुत्रिकोणं वृत्तं च अष्टकोणं ततोपरि ॥ ततोपरि लिखेत्पुत्रं षट्कोणं पुत्रमादरात् ॥ ४ ॥ ततोपरि लिखेत्पुत्रं नूपुरद्व
यमादरात् ॥ विनुमाध्यलिखेद्बीजं वगलायाश्च पुत्रक ॥ ५ ॥ साध्यं तद्बीजगर्भस्थं कुर्यात्सम्यक् सुबुद्धिमान् । तद्बीजं विलिखे
त्कोणत्रितये त्रितयं त्रिधा ॥ ६ ॥ अष्टकोणं पुविलिखेद्वायत्री वगला कुर्यात् ॥ षट्कोणं पुचसं लिखेद्विंशतिं शदक्षरी ॥ ७ ॥

वृत्ते पुर्विलिखेत्पुत्रपंचाशद्वर्षमादरात्॥ भूपुरे पुत्रसंसेखा प्राणस्थानं गमनु॥ ८॥ रजते स्पर्शपट्टे वा प्रादेशं चतुरस्र
 कं॥ लेखन्या स्वर्णया चात्र लिखेद्भार्गववासरे॥ ९॥ पूजायंत्रमिदं पुत्रपूजनात्सर्वसिद्धिदं॥ पूजाविधिं प्रवक्ष्यामि मुनिगुह्यं
 सुपावनं॥ १०॥ मूलमन्त्राण्यसंपूज्य उपचारैश्च पाठशः॥ सुद्वप्रदेशजो हवीं निर्मलाचसुकोमला॥ ११॥ संग्रहे तद्व्यालये तस्य
 कुमन्त्रराजेन पुत्रक॥ मन्त्रांते च नमः पूर्षनिःक्षिपेत्पूर्वमादरात्॥ १२॥ एवं भूतसहस्रं तु पूजयेच्च दिने दिने॥ मण्डलाद्या
 धयः सर्वाः मन्त्रां तकीर्तिमादयः॥ १३॥ भूतप्रेतयिशावाद्याः क्रूराः खेचरभूचराः॥ पूजनात्मुक्तिमाप्नोति शिवस्य व
 चनं यथा॥ १४॥ अर्चयेत्पूर्ववद्यंत्रं उपचारैश्च पाठशः॥ संग्रहे उक्तकुसुमं हयारिं च सुनिर्मलं॥ १५॥ तेन पूजाप्रकर्तव्या पू
 र्ववन्मण्डलं सुधीः॥ संमोहनं च वश्यं च दुःखं लाभवेत्तु ध्रुवं॥ १६॥ विभीतकोद्भवं पुष्पं माहरेद्भौमवासरे॥ जयेत्पूर्ववत्पु
 त्रनानास्तं मनकर्मणि॥ १७॥ निर्वार्ककुसुमं देवपूर्ववत्पूजयेन्मन्त्री सयत्ने स्तं मनं न वेत्॥ १८॥ धुस्त्ररकुसुमं चैव पू
 र्ववत्पूजयेत्सूता॥ उच्चोटनं भवेत्सत्यं नान्यथा शिवभाषणं॥ १९॥ विषतिंदुकपुष्पेण पूर्ववत्सम्यगचरेत्॥ सद्यो विनाश
 माप्नोति मृकण्डसदृशोरिपुः॥ २०॥ सुमंतकुसुमेणैव पूर्ववत्पूजयेन्नरः॥ पुत्रस्य जायते लोकवेदशास्त्रार्थकोविदः॥ २१॥

ए॥॥१॥॥ वज्र कीरं त्रिकालं तु पूर्ववत् लेपने पुनः ॥ तापज्वरस्य मिहारां षण्माषात्रिपुमारणं ॥ २० ॥ पूर्ववत् लेपनं चै
व जपसंतापनं तथा ॥ त्रिसदादिनमात्रेण चौरगैरगैः ॥ २१ ॥ धुस्त्ररुद्वसंयुक्तं मर्दयेत्सर्षपं तथा ॥ जपलेपन
वितुत्रं तुल्मरोगी भवेद्विपुः ॥ २२ ॥ निवपत्रद्वयं चैव विषकंटकजंतथा ॥ विषतिंदुकजं चैव त्रिविधं च समंसमं ॥ २३ ॥
त्रिकाललेपनं कुर्यात् षट्सहस्रं मनुजपेत् ॥ रक्षयेद्वा दद्याद्देन मारणं च न संशयः ॥ २४ ॥ मर्दयेद्वा वनालेन मरी
चित्रिफलं तथा ॥ त्रिकाललेपनं कुर्यात् त्रिकाले जपमाचरेत् ॥ २५ ॥ करपायपि दद्याद्देन मातुलात् शत्रुमारणं ॥ गोम
यैर्लेपनं कृत्वा तुल्मरोगी भवेद्विपुः ॥ २६ ॥ गोमुत्रं छागमुत्रं च मंत्रितं पूर्ववत् तथा ॥ पैत्यरोगी भवेत् शत्रुरुद्धामा
लमात्रतः ॥ २७ ॥ लेपनं छागरक्तेन प्रांत्यातेना भवेत् पुनः ॥ मधुरस्य चरक्तेन उन्मादी जायते विपुः ॥ २८ ॥ ॥ इति
श्रीषट्श्रिगमशांखां यनतं त्रैदशमः पटलः ॥ १० ॥ ॥ नमस्ते वगलादेवी मासवेपिय मामिनी ॥ न जेहं संभना
र्थं च गदाजिह्वा च विभ्रती ॥ ११ ॥ ॥ कौशुमेदन उवाच ॥ नमस्ते मौलिसंसेव्ये नमः पन्नगभूषण तर्पणे न पुणे
गेन वेदमेकरुणाकर ॥ ॥ इत्युवाच ॥ पूजयेत्तत्र राजं च उपचारैस्तुषो उभौ ॥ तथं चोपरि संतर्प्य तर्पणस्य वि

विंशत्युक्तं ॥ ३ ॥ उदके स्तर्पणं कुर्यात् पंचामृतशुतं तथा ॥ शान्तिं कृत्यं भवेत् स्त्रीषु नात्र कार्यं विचारणम् ॥ ४ ॥ दुब्येन तर्पणं
 कुर्यात् पूर्वसंध्यासु पुत्रक ॥ वश्यं संमोहनं चैव भवेत्तर्पणयोगतः ॥ ५ ॥ गतिगर्भं च वाक्पाणिगात्रश्रोत्रं तथा शकं ॥ अथा
 तृष्णाचनिद्रा च स्तंभनं च भवेत्तु व ॥ ॥ निवारकं पत्रजैद्वयैर्निश्चितं च कुमारक ॥ यंत्राशुतंतपनेन सद्यो विद्वेषणं भवेत् ॥
 ७ ॥ वेजार्कक्षीरमिश्रं च कांतां च तर्पणो न तु ॥ उच्चारणं भवेत् छत्रोरशुतत्रयमादरात् ॥ ८ ॥ ऐतान्नं प्रेतमृमं च प्रेतवासं च
 पुत्रक ॥ समं समं गवं श्राव्यं जीवेनैव तु मिश्रितं ॥ ९ ॥ निशाशुतंतर्पणेन साक्षादिपुविनाशनं ॥ ह्यारिपत्रजैद्वयैर्मिश्रितं
 मारणं भवेत् ॥ १० ॥ कपूरमिश्रितं तोयं पंचाशद्वारमादरात् ॥ नित्यं च तर्पयेद्दीमान् सासमेकं मर्तत्रितः ॥ ११ ॥ पुशन
 ज्ज्वमतुग्रं पैत्यरोगं विनीशति ॥ चन्दनां मस्तर्पणेन तापं कर्मेभिर्जहरेत् ॥ १२ ॥ कस्तूरीमिश्रितं तोयै राज्यालाभो भ
 वेत्तु व ॥ पौष्टितर्पणमंत्रेषु अशुतं विविधसंख्याया ॥ १३ ॥ कुवेरसदृशः श्रीमान् जायते नात्र संशयः ॥ माक्षीद्वयै
 न संमिश्रं पूजितं सुद्वारिणा ॥ १४ ॥ रत्नाशुतंतर्पणेन लक्ष्मीर्वा जायते ध्रुवं ॥ गोक्षीरं नैव मे पुत्र इप्सितां सिद्धिमाप्नु
 यात् ॥ १५ ॥ तर्पणं तर्पणं चैव पैत्यरोगं व्यपोहति ॥ आरत्नालेन संतर्पेत्तु लक्ष्मीः पंचशाम्यति ॥ हरिद्रा मस्तर्पणं

नस्त्रीणामाकर्षणं भवेत् ॥ सुमंतकुसुमेणैव मिश्रितं जलतर्पणं ॥ १८ ॥ पुत्रवान् जायते मर्त्ये अयुते न न सं
शयः ॥ कदलीफलं च गोक्षीरं शर्करा च समं समं ॥ १९ ॥ पलाशकंच पुत्रैकं मिश्रितं जलतर्पणं ॥ मन्त्रसिद्धिर्जना
नसिद्धिर्भक्तिर्वैराग्यमेव च ॥ २० ॥ अमृतानं व्यपोहन्ति नान्यथा शिवभाषणं ॥ छागरक्तेन सन्मिश्रं चार्चितं तेन त
र्पणात् ॥ २१ ॥ मूकत्वं कुरुते पुत्रां रिपुसंहारमेकशः ॥ जलेन मिश्रितं पुत्रशोणितं विद्धि भावनं ॥ २२ ॥ वेदायुतं तर्प
णं न उन्मादो जायते रिपुः ॥ कारक्तेन समं मिश्रं तर्पणं शुद्धवारिणा ॥ २३ ॥ जातिभुक्षो भवेच्छत्रुं सर्वेषां निन्दको भ
वेत् ॥ उत्तकरक्तसंमिश्रं तर्पणं वारिणा तथा ॥ २४ ॥ बुणेन प्रियते शत्रू रयुतद्वययोगतः ॥ ओनरक्तेन समं मिश्रं
वारिणा तर्पणं तथा ॥ २५ ॥ श्वानवत् जल्यते शत्रू प्रियते नात्र संशयः ॥ मार्जाररक्तसंमिश्रं तर्पणं वारिणा तथा ॥
२६ ॥ क्षये रोगी भवेत् शत्रूः ॥ घण्टा सान्निध्ये ते रिपुः ॥ उशीरशोणितं मिश्रं तोयेन तर्पणं मुदा ॥ २७ ॥ मासेन शत्रू र्म
रणं मृकण्डसदृशोपि वा ॥ जपसंख्या यत्र नोक्ता लक्षमेकं कुमारक ॥ २८ ॥ दिनसंख्या यत्र नोक्ता पक्षमेव न संशय
ः ॥ ॥ इति श्रीषड्विंशतशतं नामैकसंख्यायनतंत्रे एकादशः पटलः ॥ ११ ॥ ॥ ओम् नमो भगवते वासुदेवाय ॥ कोलागमेकसंख्यांश

कौतल गमां विकां ॥ भजे हं सर्व सिद्धार्थं वगलाख्यां सुरेश्वरी ॥ ११ ॥ इत्युक्त्वा ॥ मन्त्रोद्धारं प्रवक्ष्यामि मंत्र
 माहात्म्यं च ॥ पुरश्चर्या प्रयोगं च वक्ष्ये हंत वपुत्रक ॥ २ ॥ बुलाखं च पदं चोक्ता विष्णु हेति पदं ततः ॥ संभ
 नेति पदं चोक्ता ततः शब्दं ततो च्यते ॥ ३ ॥ वगला पदमुच्चार्य उद्धरेच्च प्रचोदयात् ॥ गायत्री वगलानाम्नी सर्वसि
 द्धिप्रदा भुवि ॥ ४ ॥ बुलात्रापि शुद्धं दोयं गायत्री समुदाहृतं ॥ देवता वगलानाम्नी चिन्मया शक्तिरूपिणी ॥ ५ ॥ ॐ
 बीजं चैव कीशक्तिः कीलकं चैव विष्णुहे ॥ चतुर्लक्षं पुरश्चर्या तद्दशांशं चतुर्लक्षं ॥ ६ ॥ तद्दशांशं दुर्मेदाज्यं ता
 वद्वाहनाभोजनं ॥ न्यासध्यानादिकं सर्वं कुर्यात्तन्मंत्रतो जयेत् ॥ ७ ॥ संभनार्थं जपेत्पुत्रवगला बीजपूर्वकं ॥
 प्रयोगान्ध वक्ष्यामि गायत्री वगला कथा ॥ तारादिपुजपे न्मंत्रं मोक्षार्थं च कुमारक ॥ ८ ॥ शांत्यर्थं पुजपेत्पुत्रव
 करहपूर्वकं ॥ संमोहनाथं पुजपे कामराजपुरःसरं ॥ ९ ॥ संभनार्थं जपेत्पुत्रवगला बीजपूर्वकं ॥ १० ॥ उच्चार्यते तु
 पुजपेत् शक्तिवाराहपूर्वकं ॥ वाराहं शक्तिवाराहं स्तुतुं प्राणपुरःसरं ॥ ११ ॥ पुजपे न्मंत्रमेतद्विमारणं भवति ध्रु

वं॥ वाग्मवादिजपेन्मंत्रं विद्यासिद्धिर्भविष्यति॥ १२॥ बालादिपुजपेन्मंत्री कन्याकांक्षिणमाप्नुयात्॥ वाराहीबीजम
ध्यस्थं गायत्रीलक्षजापनात्॥ १३॥ भूलाभं जायते तस्य अनाध्यासे पुत्रक। श्रीबीजाविजपेत्पुत्रं गायत्रीवगलाक्षयां
॥ १४॥ कुबेरसदृशः श्रीमान् जायते नात्र संशयः। तार्क्ष्यबीजादिमंत्रं च पुजपध्याने पूर्वकं॥ १५॥ नानाविधपुण्ये गांश्च य
हुरोगादिनाशनं॥ भैरवं बीजमाद्यं च पुजपेच्च कुमारक॥ १६॥ भूतप्रेतपिशाचायास्तस्य योगश्च पोरुति॥ जपेदमृत
बीजादि गायत्रीवगलाक्षया॥ १७॥ तापज्वरं महातापं शमयेत्कौशुभेदने॥ जपेच्च वायुबीजादि गायत्रीवगलाक्षयां
॥ १८॥ महतातापं संशुक्ते॥ ॥ अग्निबीजादि गायत्री पुजपेद्वगलाक्षयां॥ १९॥ महतातापं संशुक्ते पश्चा
च्छुद्धीर्भवेत्॥ मायादिपुजपेत्पुत्रं गायत्रीवगलाक्षयां॥ २०॥ राजा वाराजपुत्रो वा मरणं तं वशी भवेत्॥ मायाया
दि गायत्री पुजपेद्वगलाक्षयां॥ २१॥ इह सिद्धिर्भवेत्क्षिप्रं शिवस्य वचनं यथा॥ मन्त्रराजस्य गायत्री पादाश्वयं

वं यथा ॥ २२ ॥ गायत्री च विनामंत्रं न सिद्धति कलौ युगे ॥ पुरश्चरणा काले तु गायत्रीं पुजयेन्नरः ॥ २३ ॥ मूलविद्या दशांशं च
 मंत्रसिद्धिर्भवेत्पूर्वं ॥ त्वत्कालं तत्र च गायत्री योजयेन्मंत्रमादरात् ॥ २४ ॥ कोटि कोटि जपेनैव तस्य सिद्धिर्न जायते ॥ जपसंख्या
 यत्र नोक्ता लक्षमेकं कुमारक ॥ २५ ॥ दिनसंख्या यत्र नोक्ता पक्षमेव न संशयः ॥ गायत्री वगलानाम्नी वगलायाश्च जीवनां ॥ २६ ॥
 मंत्रादौ चाथ मंत्रांतै जपध्यापनपुरःसरं ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीषड्विंशतमोऽध्यायः ॥ ॥ निधा
 यणदं हृदि वामपाणिना जिह्वां स मुत्पाटनकोपसंयुतां गदाभिघातेन च कारिदेशे भवां भजे हं हृदि भावयामि ॥ ॥ क्रौञ्च
 भेद न उवाच ॥ श्रीकण्ठ श्रीमहादेव शार्ङ्गलं वरभूषणः ॥ सांप्रतं वद पूज्य वगलायाश्च शंकरे ॥ २८ ॥ ॥ इत्युवाच ॥ वि
 नुमध्ये च संपूज्य स्वर्णसिंहासनोपरि ॥ चिन्मयी वगला देवी सर्वसिद्धिप्रदायिनी ॥ २९ ॥ चतुर्भुजां द्विभुजां वा गदां जिह्वां च
 विभ्रुती ॥ पीतवर्णामदा पूर्णां अर्चयेन्मूलविद्यया ॥ त्रिकोणं पूजयेत्पूत्रवाणी गौरी रमां क्रमात् ॥ ३० ॥ तद्दीजेन च संपूज्य त

रावाहनपूर्वकं॥ यंत्रास्त्रिपंचकोणेषु तद्धेतुपूजनं क्रमात्॥ ५॥ पूर्वकोणोत्तुसंपूज्य अस्त्रं च वगलामुखी॥ द्वितीय
कोणोत्तुसंपूज्य अस्त्रराजं कुमारक॥ ६॥ उक्तामुखीति विख्यातं तन्मंत्रेणैव पूजयेत्॥ चतुर्थकोणोत्तुसंपूज्य अस्त्रराजं कु
मारक॥ ७॥ जातवेदमुखीनाम्नी तन्मंत्रेणैव पूजयेत्॥ पंचमेषु च कोणेषु अस्त्रराजं कुमारक॥ ८॥ बृहद्भानुमुखीखा
तृतिष्ठल्लोकेषु दुर्लभं॥ पंचकोणेषु चैवमेतत् पंचास्त्रं सम्यगाचरेत्॥ ९॥ मूलमन्त्रेणैव पूजयेच्च कुमारक॥
तदुपरि समन्वयार्थं दिक्कालादिकमादर्शत्॥ १०॥ तद्वाहनं वतहति ईशाशुतपुरःसरं॥ तदुपरि समन्वयार्थं मातृकासु
क्रमेण तु॥ ११॥ तदुपरि समन्वयार्थं विष्णुशान्त्यक्रमेण च॥ पूजायंत्रक्रमेणैव सर्वमेव कुमारक॥ १२॥ शालग्रामशि
लायां वा वक्रिमण्डलमध्यामे॥ कन्यकां वा भवापुत्रं पूजयेद्द्वगलां विकां॥ १३॥ एतन्माशुवतीपूजा मध्यमा वक्रिमण्डले
अधमा च शिलापूजा क्रमात् सर्वशिलोदिता॥ १४॥ नमस्ते चैव नाम्ना च पूजयेच्च कुमारक॥ सर्वं च पूजयेत्सम्यक्

पुरश्चरणातेविधौ॥१५॥ इदं च त्रिविधं प्रोक्तं पूजायाश्च विशेषतः॥ गौरीमाध्वी च पौष्ठी च गौरीसैवोत्तमोत्तमा॥ हा
मकुक्कुटमत्स्यं च वगलापीतिकारकं॥ विकालं पूजयेद्देवीं विकालं च जपेन्नरः॥१६॥ तस्य दर्शनमात्रेण पञ्चिने
वर्गविदां वरौ॥ तस्य पूजापलानीयतमः सूर्यो दयेतथा॥१७॥ तेजोभेदमभेदं च सर्वशत्रोकुमारक॥ वक्रो यदुपवि
श्यंति तद्वद्वा दूपचातुरी॥१८॥ वगलामंत्रसिद्धस्य हृदये च प्रविशति॥ प्रतिवादि न वेत्तं भो वृहस्पति समोपि च
॥२०॥ पूजाकर्षणशक्तिश्च वगलाभूतले स्मरेत्॥ विशामाकर्षणार्थं च सखवचनसंशयः॥२१॥ बुद्ध्यारी गृहीत्वा
पि वाणपुष्पाथवायति॥ वगलामंत्रसिद्धिस्तु सैव पूजयतीश्वरः॥२२॥ वगलामंत्रसिद्धिस्तु यत्र तिष्ठति भूतले॥
पंचकोशपुमानेन विद्वान्येव च भाषते॥ न भाषते चान्यविद्या न स्मरेत् न पसेद्वली॥ प्रयोगं चैव न भवेत् वगलाचोपरैः
पुनः॥२४॥ ग्रसनैः सर्वविद्याश्च वगलायैव भूतले वगलाय विना मंत्रं त्रिभुलोकेषु दुर्लभं॥२५॥ सत्समुदायविधिना साधयेद्द्वगलामुखी॥ एवं च

वगलामंत्रं मंत्रराजमिदं शुभं॥२६॥ ॥

इति षड्विंशतमोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ सुधाधौरत्नपर्यंक मूले कल्पतरोस्तथा बुद्धादिभिः परिकृतां वगलां
जावयेद्विदि ॥ १४ ॥ ॥ कौशुभेदन उवाच ॥ विरंचिदुपविश्या चिदानंदस्वरूपिणी वगला च विधिं चैव वद मे करुणाकर ॥ १५ ॥
इत्युवाच ॥ सहि स्थितिं च महारां प्रजां च विविधं कलौ ॥ केवले सहि रूपं च गर्भकोलागम क्रमात् ॥ १६ ॥ अर्चनं गौडदेशे च स्थितिः
मार्ग कुमारक ॥ सारुपा अर्हदेशे तु संहारा र्चनमेव च ॥ १७ ॥ गुप्त्रकोलागमानाम गौडदेशे र्चनादिभिः ॥ कामरूपागमनाम संहारक्रम प्र
जनं ॥ १८ ॥ नाद्वर्चनं चावलंब्या शांख्याय न मुनिस्तथा ॥ उक्तवानागमं चैव स्थित्य र्चनं गुप्त्रक ॥ १९ ॥ सद्योग सुदरीश्या मां सर्ववयवशो
मिनीं न वोढां पृथिनीं चैव शार्थयेद्विप्रकन्यकां ॥ २० ॥ कस्मादृश्यां चतुर्दश्यां पौर्णिमायां कुमारका अथवा भौमवारे च निमंत्रयेद्गुवासरे
॥ २१ ॥ सुवामितं च तैलेन कुर्यादभ्यगणं पथा नूत्निकान् त्यमानां त्वा सीयादिं मुखेषु च ॥ २२ ॥ तस्योपरि मतस्तीर्थं समस्तैर्जाति चंप
कैः ॥ कर्पूरं चैव कस्तूरी मिश्रितं चंदनं तथा ॥ २३ ॥ सर्वांस्त्रैलेपनं कुर्यात् लक्ष्मीसूत्रेन वृद्धिमात्रं ॥ पर्यंकोपरि तत्कन्यां चंदनेन विले
पितां ॥ २४ ॥ पुवाय रिति मंत्रेण कुर्यादक्षिणातो मुखी ॥ उमुखेन्यवर्चनं कुर्यात् श्रीसूत्रेन कुमारक ॥ २५ ॥ पादौ प्रणयति तत्कन्यां गुप्त्रमा
र्चनमाचरेत् ॥ न्यस्य षोडशयं चादौ वगलापंजरं च मेत ॥ २६ ॥ कन्यकां चैव न्यसेद्वत्तं तत्तदंगानि संस्मरेत् ॥ मंघद्वारे निमंत्रेण कुर्यात्
स्तुरिलेपनं ॥ २७ ॥ मूलमंत्रं समन्य च पुष्पमालां समर्पयेत्तानि वेदयेद्दुव्यशुद्धिं तत्रैव जपमाचरेत् ॥ २८ ॥ शतं वाप्यसहस्रं वा मन्त्रराज

मिदं सुत पुरश्चरामध्ये तु प्रतिमार्गववासरे ॥ १६ ॥ अथ वापौर्लमास्थां वासौ नाग्यार्चनमाचरेत् ॥ प्रयोगात्सिद्धिदं पुष्पं मन्त्रसिद्धिकरं परं
॥ १७ ॥ एतदर्चादिना पुत्रपुयोगं न भवेत्कलो ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन प्रयोगादिचभूतले ॥ १८ ॥ सौभाग्यार्चविना पुत्रं न भवेज्जपकोटिभि
ः ॥ अमानाहकं त्यक्त्वा त्वत्कावेवेशनात्र संशयः ॥ १९ ॥ त्वत्कापंचेद्विषाशक्तिः सौभाग्यार्चनमाचरेत् ॥ सुखदुःखे समे कृत्वा लाभालाभौ ज
यमौ ॥ २० ॥ शीतोष्णसमतां कृत्वा सौभाग्यार्चनमाचरेत् ॥ षोडशयंच न ज्ञात्यः करोत्यर्चनं भुवि ॥ २१ ॥ सपतितो न वेत्तुं सां रौ रवं न रक्तं व
जेत् ॥ ब्राह्मणान्तरितः पुत्रं नैद ज्ञानयोर्विना ॥ २२ ॥ सौभाग्यार्चनं कस्तूला न ततं शापमाप्नुयात् ॥ संकल्पश्च विकल्पश्च त्वत्काश्चांतमा
नसः ॥ २३ ॥ कुर्यात्सौभाग्यपूजां च नो चेत्तु शोभने नरः ॥ जितेन्द्रियः सुखं त्यक्त्वा कुर्यात्सौभाग्यपूजनं ॥ २४ ॥ सुखा सेपेण यः कुर्या
देवताशापमाप्नुयात् ॥ स्वस्था देशविधिं चैव न ज्ञात्वा कौशुभेदनः ॥ २५ ॥ यकः रोच्यर्चनं चैव स विमः पतितो न वेत् ॥ सपत्तिं प्रातप
त्नां वा गुरुभार्या तथापि वा ॥ २६ ॥ अर्चयेत् षडुपोपेतां सांख्या य न मतं विदुः ॥ दीक्षालयस्थां रजकं कलाल गृहकन्यकां ॥ २७ ॥ अर्चये
द्विधिमार्गेण पूजाद्वयसमं मतं ॥ सर्वलक्षणसंपन्नां पुष्पिणीं अर्चयेन्नरः ॥ २८ ॥ मतं च मुनिमुक्तं च सयसिद्धिकरं भुवि ॥ सिद्धिमार्गम
तं पुत्रनात्सिद्धिर्गुरुर्विना ॥ २९ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन अर्चयेद्गुरुं नुत्तया ॥ ॥ इति श्रीषड्विंशतमोऽध्यायः ॥

॥१४॥ ॥पीतवर्णमदाशूर्णं दृढपीनपयोधरां॥ वंदेहंवगलां देवीं संभनासुखरूपिणीं॥ ॥ कौशुमेदन उवाच॥ राजराजसखि श्री
मान् रजतादिनिकेतनं। उल्लासविशंवदमे संभनास्यां सुपावनात्॥ ॥ इश्वर उवाच॥ आयस्व वगलानाम्नीराणसंभनकारिणी।
उल्लासुखीद्वितीयांच संभनं भुवनत्रये॥ ३॥ ज्वालामुखीतृतीयासु संभनं त्रिषु देवतैः। यातवेदमुखी चैव चतुर्थसु कुमारकः॥ ४॥
बुल्लासि सुमहेशानां संभनं नात्र संशयः॥ दहद्रातुमुखी चैव पंचमं तु कुमारकः॥ ५॥ षट्पंचकोटिचामुल्लासिकादिशतं सुत॥ सपाद
कोटि त्रिपुरा संभनासु च उल्लसमी॥ ६॥ पंचाशोद्धारमतुलं तत्तयोक्तविधितथा॥ वक्ष्ये हंतस्योपसंहारं शांतवत्प्रभुपुत्रकः॥ ७॥ तारंच त्रि
लिखेत्पूर्वं सप्तमायांततः परं। वाशहं शक्तिवाशहं वगलामुखि चोद्धरेत्॥ ८॥ क्रीं क्रीं क्रीं चततोच्चार्य सप्तदुःखपदं वदेत्। लकारं दीर्घं स
पुक्तं विंदुना नूषितं तथा॥ ९॥ हलौ हलौ हलंततः श्रैव वाचा मुखपदं वदेत्॥ संभयद्वितयं प्रोक्त्वा क्रीं क्रीं क्रीं चततो वदेत्॥ १०॥ जिह्वां कीलये
च्चार्य स्तनः परं॥ बुद्धिं विनाशयेच्चार्य शक्तिवाशहं मुचरेत्॥ ११॥ वाशहं वगलाबीजं तारवर्मास्त्रमंथुतं। रणसंभनवाणंच दु
र्धनं तु विपुत्रकं॥ १२॥ पंचाशदुत्तरं पंचबीजवद्वं सुपावनं॥ अपिरेवास्य मन्त्रस्य देवतां शिरुद्धं दसां॥ १३॥ पंचास्य देवतामंत्रै र
णसंभनारूपिणीं। न्यासविशं च कर्तव्यं पूर्वोक्तमनु राजवत्॥ १४॥ ध्यानं यन्नात्युपस्थामि वगलामुखि देवता॥ पीतांबरधरां देवीं

द्विसहस्रमुजान्त्रितां ॥ १५ ॥ अर्द्धजिह्वाधारयन्ती सुण्डमालां शिवां भजे ॥ एवं ध्यात्वा जपेन्मंत्रं श्रुत्वा लक्षं सुबुद्धिमान् ॥ १६ ॥ तालकेन कुनेत्र
 संवाह्य एतन्मोजयेत्ततः ॥ गजान्वरथसामंतकोटिकोटिवलंतथा ॥ १७ ॥ निर्बीर्य जायते स यो मृतशेषापलायते ॥ पुण्ये गांते समन्य च
 मंत्रसंस्कारमाचरेत् ॥ १८ ॥ संस्कारेण विना मंत्रसाधकस्य पुमादकृतः ॥ लोकालोकास्तं जनंच नामोपोल्लासुखी तथा ॥ १९ ॥ मंत्रोद्धारं प्रव
 क्ष्यामि शरजन्मासमासतः ॥ तारंच सप्तद्वयाया च शक्तिवाराहमेव च ॥ २० ॥ वगला मुखी पदं चोक्ता पूर्वबीजत्रयं वदेत् ॥ वद्विज्ञाया सम
 युक्ता कामयेर्मनुर्मतः ॥ २१ ॥ पंचाशदूर्ध्वं वै वायुबीजवद्वसुधावनं ॥ अविद्याया निवाराहं द्वंद्वं कुंभयेमेव च ॥ २२ ॥ उल्लासुखी देव
 ता च जगत्संजनकारिणी ॥ बीजंतु वगला बीजं शक्तिः स्वाहा समन्वितं ॥ २३ ॥ कीलकं शक्तिवाराहं न्यासं पूर्ववदाचरेत् ॥ ध्यानं यत्नात्पु
 वक्ष्यामि मन्त्रमेदे कुमारक ॥ २४ ॥ प्रलयानलसंकाशा बीशवेशनसंस्थितां ॥ बीशस्रयमहादेवी स्तंभनार्थं भजाम्यहं ॥ २५ ॥ एवं ध्यात्वा
 जपेन्मन्त्रं मनुसं कुमारक ॥ प्रपंचस्तंभनं भूत्या स्वविशं च प्रकाशयेत् ॥ २६ ॥ तालकेन कुनेत्रसुत्रलक्षमेकं उपाशक ॥ मन्त्रसिद्धिर्भवे
 त्सुत्रत्रैलोक्यकीर्तिवान् भवेत् ॥ २७ ॥ तस्याज्ञया जगत्सर्वम्यावरं गंगमात्मकं ॥ कुमारकप्रवक्तव्यं तसर्वं श्रुत्य करं भुवि ॥ २८ ॥ जविंच
 तु विधंचैव सतमंत्रस्यापावके ॥ इह यावर्त्तते सर्वमाश्रुत्य करमादरात् ॥ २९ ॥ नदी नदश्चरति मानानादादयसंकुलं ॥ सागहेत्याशपात

स्पृष्टु न गतिरात् ॥ ३० ॥ किं न स्पृजिष्यु क्कानि माहात्म्यं च पदे मनो ॥ को जपे नमंत्रमेतद्धि औ श्रु नेदन को विदः ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्रीषड्वि
 श्रा गमेशां ख्यायनतंत्रे पंचदशः पटलः ॥ १५ ॥ ॥ वंधूककुसुमाषावुद्धिनाशनतत्परां ॥ वंदे हं वगलां देवीं स्तंभनास्त्राधिदेवता ॥ १ ॥
 ॥ ॥ औ श्रु नेदन उवाच ॥ नमस्ते गिरिजानाथ मंत्रविशाममपुत्रो ॥ अधुना चास्त्रविसारं वद मे करुणाकर ॥ २ ॥ ॥ इत्युवाच ॥
 ॥ ॥ तारं वस्तुमायां च प्राशादं च ततः परं ॥ वगला मुखि पदं चोक्ता सर्वदुष्टपदं वदेत् ॥ लकारं दीर्घं संयुक्तं विदुमान् भवितं तथा ॥ बीजं
 पंचकमुच्चार्य वाचा मुखपदं वदेत् ॥ ४ ॥ स्तंभयद्यमुच्चार्य पंचबीजानि चोचरेत् ॥ बुद्धिं विनाशय युगं पंचबीजानि चोचरेत् ॥ ५ ॥ जातवे
 दमुखी मंत्र जगदैश्वर्यकारकं ॥ अर्कपंचचवर्त्तेन वक्ष्यामि मन्त्रनायकः ॥ ६ ॥ अकारानाग्निरुडस्तु पंक्तिद्वंद्वमुदाहृतं ॥ जातवेदमुखी मंत्र
 देवता समुदीरित ॥ ७ ॥ ॐ बीजं ह्रीं च शक्तिं च हं कीलकमुदाहृतं ॥ पूर्ववत्प्रासविद्यां श्रु ध्यानं वक्ष्यामि पुत्रक ॥ ८ ॥ जातवेदमुखी मंत्र
 देवता प्राणरूपिणि ॥ भजे हं स्तंभनाथं च स्तंभिनी विष्णुरूपिणी ॥ ९ ॥ एवं ध्यात्वा जपे नमंत्रं त्रिंशत्क्षयं सुपावनं ॥ चर्म दूतवसनो मूलाचिंति
 तार्थपुदं ध्रुवं ॥ १० ॥ गंधवी चैव यक्षाश्च गुरुगोरगपन्नगा ॥ वेतालशकिनी मेत्याशकिनी वृक्षराक्षसा ॥ ११ ॥ अर्पि देवं वगलां श्रु वसिष्ठां
 तन्यां श्रु पुत्रक ॥ अधुना स्तंभयेत्येतत् सत्यं शंकरभाषणं ॥ १२ ॥ तारं वस्तुमायां च वद्विबीजं च पंचकं ॥ सुसुरद्वितयं चैव बीजं चैव त्रयो
 दश ॥ सर्वशब्दतमोच्चार्य दुष्टानां पदमुचरेत् ॥ १४ ॥ बीजं त्रयोदशं चोक्ता वाचा मुखपदं वदेत् ॥ स्तंभयं द्वितयं चोक्ता पुनर्बीजं त्रयोदशं ॥
 ॥ १३ ॥ ॥ ज्वाला मुखी पदं चोक्ता वदेद्बीजं त्रयोदशं ॥ १

॥१५॥ जिह्वां कीलय मुद्यार्य पुनर्वीजत्रयोदश ॥ बुद्धिं विनाशय युगं पुनर्वीजत्रयोदश ॥ १६ ॥ वह्निजागममायुक्तं ज्वालामुखमयं मनुः ।
 कतोतरं प्रवेष्टिं श्वीजद्वयोमनुस्वर्यं ॥ १७ ॥ अविश्व अविरेवात्र गायत्री हं द उ च्यते ॥ ज्वालामुखी देवता च संननाम त्रिमूर्तिभिः ॥
 १८ ॥ ध्यानं यत्रात्युवक्षामि न्यासं पूर्ववदाचरेत् ॥ ध्यानं विना भवेन्मूर्त्तिमिदं मंत्रोपि पुत्रक ॥ १९ ॥ ज्वलत्पुं च शतो मुक्तां कालान
 लसमपुनां ॥ चित्तमयी संनिनी देवी भजे हं विधिपूर्वकं ॥ २० ॥ एवं ध्यात्वा जपेन्मंत्रं अर्कलक्षं सुबुद्धिमान् ॥ तर्पणं गवाक्षीरे स्नातकेन
 कुनेत्सदा ॥ २१ ॥ तर्पणं च चतुर्लक्षं लक्षमेकं कुनेत्सदा ॥ सहस्रतितयं चैव ब्राह्मणान् भोजयेत्ततः ॥ २२ ॥ त्रिमूर्तिं संनयेन्मंत्रं पंच
 तत्त्वा न पि क्षणात् ॥ आश्चर्यं दं महा मंत्रं नरानां दुर्लभं भुवि ॥ २३ ॥ इदानीं मन्त्रं राजं च वह्नानुमुखं कुर्यात् ॥ मायास्तं न नवाणं च आ
 श्रयं च कलौ युगे ॥ २४ ॥ तारं च उद्यार्य चततः परं ॥ इत्युच्चरेत्पुत्रं को लक्षं चतः परं ॥ २५ ॥ दे शततश्चोक्तो
 वगला मुखि पदं वदत् ॥ शर्वशब्दं ततोद्यार्य दुष्टानां पदमुच्चरेत् ॥ २६ ॥ वाचा मुख पदं चोक्ता संनयदयमुच्चरेत् ॥ आशं वीजं मने
 संख्या उच्चरेत्पुनरायवत् ॥ २७ ॥ जिह्वां कीलय मुद्यार्य पूर्ववद्बीजमुच्चरेत् ॥ वह्निजागममायुक्तं वह्नानुमुखी मनुः ॥ २८ ॥ सविता च
 कविष्ठातो गायत्री हं द उ च्यते ॥ देवता संननार्थं च वह्नानुमुखी तया ॥ २९ ॥ बीजं च वगला बीजं शक्तिमाया कुमारका कीलकं प्रण
 वं चैव विनियोगं ततः परं ॥ ३० ॥ पूर्ववन्मासविशं च सर्वपूर्ववदाचरेत् ॥ ध्यानं यत्रात्युवक्षामि मन्त्रं नैदेन पुत्रकः ॥ ३१ ॥ कालानलनि

मां देवी दृष्टपीनपयोधरां। कोटिबाहुसमायुक्तां वैरिजिह्वां समन्वितां॥ ३२॥ स्तननानंदमयी देवी दृष्टपीनपयोधरां॥ मदिरामदसंयुक्तां
दहद्रानुमुखीं नवेत्॥ ३३॥ एवं व्याजपेलक्षं अर्कलक्षं कुमारक॥ तर्पयेत्तद्दशांशं च गुणैकक समन्वितं॥ ३४॥ तालकेन कुनेत्युत्र
दशांशं संस्कृतमिना॥ बालाणान् भोजयेत्पश्चात्तद्दशांशं कुमारक॥ इपमंत्रांते च प्रकर्त्तव्यं मौजाग्नार्चनमादरात्॥ मौजाग्न्या च विना पु
त्रमत्र मिद्धिर्न जायते॥ ३५॥ न कर्त्तव्यं प्रयोगस्य शपथादिकदा च नः॥ यः करोति प्रयोगं च देवताशापमाप्नुयात्॥ ३६॥ ॥ इति श्रीष
ट्टिद्यागमेशां स्थायनतंत्रे षोडशः पटले॥ १६॥ ॥ जिह्वाग्रमादाय करेण देवीं वामेन शङ्खं नृपरिपीडयन्तीं॥ गदामिच्छातेन च दक्षि
यानपीतां वराद्यादिभुजां भजामि॥ ॥ कौश्रमेदं वाच॥ चतुर्भुजं नमस्ते स्तु इन्दिरापति पूजितः शताक्षरी महामंत्रं वगलाय च मे
वदः॥ १॥ ॥ इत्युक्तं वाच॥ ॥ मंत्रोद्धारं प्रवक्ष्यामि पुरुषार्थविधिसिद्धिं॥ प्रयोगं चोपसंहारं त्वक्षेत वपुत्रक॥ ३॥ स्तुतुमाय च
वाग्बीजं मायमेव च पुत्रक॥ श्रीबीजं शक्तिवाराहं वगलामुखिमुच्चरेत्॥ स्फुरद्वयंतथा चोक्ता सर्वसदंततोच्चरे॥ विकटांगी पदं चो
क्ता घोररूपी पदं वदेत्॥ पाजिह्वां कीलयमुच्चार्य महद्वदंततोच्चरेत्॥ पश्चात्प्रमकरीत्येव बुद्धिनाशयमुच्चरेत्॥ ६॥ विशमय पदं
चोक्ता सर्वज्ञापयीति च॥ प्राज्ञानाशयमुच्चार्य उमादाकरयुग्मकं॥ ७॥ मनोपहारिणी चोक्ता स्तुतुमायं स मुच्चरेत्॥ शक्तिवाराहबी
जं च लक्ष्मीबीजं ततः परं॥ ८॥ कामराजं च हलेखां वाग्भवंतदनंतरं॥ स्तुतुमायं ततोच्चार्य बुद्धिनाश समन्वितं॥ ९॥ शताक्षरी महाम

त्रं वगलानामपावनं ॥ बुद्धा अपि शुद्धं दोरस्य गायत्री समुदाहृता ॥ १० ॥ देवता वगलं जगत्तं मनकारिणी ॥ ह्रीं वीजं शक्तिविधेवं
 वाग्मवं कीलकं तथा ॥ ११ ॥ पूर्वोक्तां न्यासविधां च वगलापंजरं न्यस्येत् ॥ न्यासात्तु कृत्वा मेणौ वज्रपादापंचरुवचा ॥ १२ ॥ पीतांबरधरं सै
 म्यां पीतभूषणाभूषितां ॥ स्वर्णसिंहासनस्थान् शुभले कल्पतरोरधः ॥ १३ ॥ वैरिजिह्वां नेदनाथं दूरिकां विभ्रतीं शिवां ॥ पानपात्रगदा
 पाशं धारयंतीं शिवां भजे ॥ १४ ॥ श्वयान्वाजपेयं च कर्मलक्षं सुपावनं ॥ तर्पयेदनुमिश्रेण वारिणा वाथ पुत्रक ॥ १५ ॥ जातिचंप
 कं मिश्रं जलेन च कुमारकं ॥ पूजायुतं च संतर्प्य ह्यर्चयेन्नानलेन च ॥ १६ ॥ त्रिमधुक्रं पायसेन अथ वा पायसाज्ययो ॥ वरुणा वा
 हुनेत्युत्र पर्यायफलदायकं ॥ १७ ॥ सर्पपेन हुनेत्यु सहस्रं तत्संक्षया ॥ नानादेहजरोगाश्च कर्त्ति मग्रहसंभवान् ॥ १८ ॥ पचकांश्च
 प्रयोगांश्च शैलधातुसमुद्भवान् ॥ सद्यो नासेन मायंति मंत्रहोमेन साधकः ॥ १९ ॥ आत्यशकुट्टनाक्तं च सुमंतकुसुमेन वा ॥ षट्सहस्रं
 हुनेनैवात्युत्र स्थण्डिले वाथ काण्डके ॥ २० ॥ वशीकरणं मोहं कीर्त्तिप्रसेभवेत् कुर्वं ॥ तालकेन हुनेत्युत्र सहस्रं वसुसंक्षया ॥ २१ ॥ कुले
 चैव भगाकारे रजताग्नौ कलौ निशा ॥ स्तंभतंच भवेत्युत्र नात्र कार्यं विचारणा ॥ २२ ॥ अर्के वापि च मंदैश्च समिधः संग्रहे नरः ॥ प्रत्येकं त्रि
 सहस्रं प्रादेशं समिधः क्रमः ॥ २३ ॥ मंत्रचसर्पमुच्चार्य समिधद्वयमेव च ॥ हुनेच्छानसमायुक्तो स शो विद्वेषां भवेत् ॥ २४ ॥ विभीतकस्य स
 मिधो ग्रहास्तु त्रिसहस्रं ॥ षट्कोणकुण्डे नु हुयात् निशायां कृत्वा पक्षके ॥ २५ ॥ स्थावरंश्च गिरिंश्चैव नदीपदपसंकुलान् ॥ क्षणादुच्चाटनं

कुर्यात् होमस्यास्य पुत्रावतः॥ निर्वर्तेते न संयुक्तं शाल्मलीकुसुमं तथा॥ जुहुयाद्देवं तं ध्यात्वा मारणां भवति कुर्वं॥ २७॥ षट्कर्मनिर्म
नमिदं सुमिदं शताक्षरी मंत्रमशेषदुःखहं॥ होमेन संस्तं न न मा चरद्दुष्टो विशासु सिद्धं मुनिमुद्यमादरात्॥ २८॥ ॥ इति श्रीषड्विंश
गमेशाख्यायनतंत्रे सप्तदशः पटलः॥ १७॥ ॥ नमस्ते जगतां देवी जिह्वास्तं जनकारिणी॥ नमो हं शत्रुनाशार्थं वाग्देवतस्वरूपिणी
॥ १८॥ ॥ कौशुमेदन उवाच॥ ॥ सम्यक् ज्ञानं महादेव नित्यानित्यस्वरूपक॥ चंद्रचूडनमस्तेस्तु प्रयोगं वद मे प्रभो॥ २॥ षट्सहस्रं दु
नेत्युच्यते दूर्वाहोममंत्रं त्रितः॥ समस्त विकटज्वरो हंति वगलायाः प्रशादतः॥ ३॥ कुशेन जुहुयात् पुत्रतापज्वरहरं परं॥ हुनेत्तावत्तस्येतद्
वर्ज्यं चतुर्ष्वंकं हरेत्॥ ४॥ त्रिमधुं तं स्येतद्दूर्वा षट्सहस्रं हुनेत् क्रमात्॥ नानाविधज्वरं हंति नात्र कार्यं विचारणं॥ ५॥ दधिमिश्रं
च दुग्धाभिः शर्करागुडसंमितं॥ जुहुयात् षट्सहस्रं तु नानामोहनिवारणं॥ ६॥ सर्षपं लवणोपेतं पूर्ववज्जुहुयात्तरः॥ नाशयेद्गुल्मरोगं च
उपधेनविनामहतं॥ ७॥ षट्सहस्रं हुनेत् पुत्रशर्कराज्यसंमितं॥ पीतो देकादिसर्वाभ्युस्य रोगान्नाशयेत् कुर्वं॥ ८॥ शान्तिशक्तिद्युनोपे
तं वशीकरणमाप्नुयात्॥ राजा होमं षट्सहस्रं लभेद्वांछितकन्यकां॥ ९॥ हरिद्राखण्डहोमं स्तु षट्सहस्रं सुवृद्धिमान्॥ गर्भस्तं भो भवेन्नारी
सापि वंशा भवेत् कुर्वं॥ १०॥ केतकीदले होमेन गणिका वश्यमाप्नुयात्॥ हुनेद्ग्रहलेनैव नेत्ररोगं विनश्यति॥ ११॥ मल्लिकाकुसुमेनैव

मधिकारीमतिर्भवेत् ॥ जातीफलेन जुहुया ॥ इन्मत्तो जायते रिपुः ॥ १२ ॥ षट्सहस्रं देवकुसुमं शर्कराज्यसमन्वितं ॥ बुद्धिगंचैव वांच
 ल्यं सजानं उन्मत्तिस्तथा ॥ १३ ॥ तत्क्षणात्ताशमाप्नोति तमः सूर्यो दयेतथा ॥ मांसं संपुष्टं सुकृतं डावणं सममेव च ॥ १४ ॥ अद्भुतं जुहु
 याडाडौ सयोधनपतिर्भवेत् ॥ मध्वक्लृष्टागमांसं च त्रिसहस्रं दुनेत्तुत ॥ १५ ॥ भूतला जायतं घृग्रामादिपतिरेव च ॥ गौडी दुवेन जुहुया
 त्सहस्रं वाणसंख्यया ॥ १६ ॥ वदुमुद्रादि रोगांश्च नाशयंति न शंकायः ॥ माधी दुवेण जुहुयात् षट्सहस्रं क्रमेणात् ॥ १७ ॥ ज्वरसत्पादि
 रोगांश्च सयोनाशनमाप्नुयात् ॥ गौडी दुवेन जुहुयात् निशाषट्सहस्रकं ॥ १८ ॥ सग्रहं ग्रहणी रोगं सयोनाशनमाप्नुयात् ॥ अनेन अन्न
 होमेन कृत्वा ह्यन्नपतिर्भवेत् ॥ १९ ॥ घृतेन कान्तिमान् भूत्वा भारीनामात्मदो भवेत् ॥ क्षीरेण भूमिना शब्ददध्रोनापननाशनं ॥ २० ॥
 पंचमघेन जुहुयात् पूर्ववत् शापनाशयेत् ॥ गोमूत्रेण दुनेन्मंत्रि षट्सहस्रं क्रमेणात् ॥ २१ ॥ वाली मध्येन जुहुयात् स्त्रीमांसं कर्षणं भवे
 त् ॥ कर्कशेन तु दुवेण पुंसां मांसं कर्षणं भवेत् ॥ २२ ॥ तिलतैलेन दुजेयात् सर्वा कर्षणमाप्नुयात् ॥ हरंडतैलेन जुहुयात् वाचा कर्षणमा
 प्नुयात् ॥ २३ ॥ कुसुं न तैलहोमेन पूर्ववद् होममात्रतः ॥ जलजाश्चैव होमेन भावदा कर्षणं सुत ॥ २४ ॥ करं जतै होमेन भवेद्विघ्नानेकश
 ॥ आकर्षणं भवेत् शीघ्रं खेचरापक्षिराजयः ॥ २५ ॥ पवनापानहोमेन अग्निमध्यादिपुः स्वयं ॥ रोगी च जायते मासात् शिवस्य वचनं यथा ॥

॥२६॥ जुहुयादावनालेन पेत्त्यरोगी भवेद्विपुः॥ आकर्षण भवेत्तृतीयांशुं खेचरापक्षिराजयः॥ निवपत्रदुवैणौ व वातरोगी भवेद्विपुः॥ २७॥
॥ मोहिनीपत्रजडावै श्रेष्ठा रोगी भवेद्विपुः॥ अर्कपत्रदुवैणौ व स्य रोगी भवेद्विपुः॥ २८॥ वजाक्षीरेण संयुक्त दावनालेन पुत्रक। जु
हुयात्सहस्रं तु वगलाध्यानपूर्वकं॥ २९॥ नाडीवृणसमायुक्तो घण्टासाम्प्रियतेरिपुः॥ गवंचतिलतैलं च आवनालजुतेन च॥ ३०॥
ग्रामेवानगरे वाथ वगलाध्यानपूर्वकं॥ स्फोटवृणं च जायते रिपुर्ये जनमात्रक॥ ३१॥ यस्मिन्नात्र न संदेहो शिवस्य वचनं यथा॥ ति
लतैलेन संयोज्य आवनालानुमेव च॥ ३२॥ जुहुयात्पूर्ववत्तत्र मण्डलादि न संशयः॥ कर्पूलमिलितं चैव तिलतैलं कुनेत्सुधी॥
३३॥ मारणं मण्डलाद्वोर्नात्र कार्या विचारणा॥ ३४॥ ॥ इति श्री पट्टिशगमेशांख्यायनतंत्रे अष्टादशः पटलः॥ १८॥ ॥ चतुर्भुज
जां त्रिनयनां पीतवस्त्रधरां शुभां॥ वंदे हं वगलां देवीं शत्रुसंभनकारिणीं॥ १॥ ॥ कुमार उवाच॥ ॥ नमस्ते योगि संसेव्य नमः कारुणि
कोत्तमः॥ प्रयोगं चोपसंहारं वद मे सर्वमंगलां॥ २॥ ॥ इश्वर उवाच॥ पेतांगारमसीकृत्वा सितवस्त्रेण वृद्धिमान्॥ स्वल्पं तदं नरे भस्म
वैरिनाम च संल्लिखेत्॥ ३॥ एकाक्षरीं वगलां देवीं वेष्टयेत्सम्यगादरात्॥ शताक्षरीं च संवेष्टुं शीघ्रीनादिषु वेष्टयेत्॥ ४॥ तद्वस्त्रं गुलिका
कृत्य वेष्टयेत्पुनरज्जुना॥ भोमवारे समानीय स्थापयेद्दक्षकोटरे॥ ५॥ दक्षमूले जपे मंत्रं मयूतं ध्यानपूर्वकं॥ पुत्रदागदिसंयुक्तो

पश्चाद्भुक्तो भवेत् ॥ ६॥ भूर्जपत्रालिखेन्नाम वगलाबीजमध्यगं ॥ कोटरे स्थापयेत्पुत्रविनीतकतरोक्तथा ॥ ७॥ जिह्वास्तंभनवद्धो
 : पक्षमात्रेण पुत्रक ॥ ८॥ हस्त्यतिसमो वापि वाचस्पतिसमोपि वा ॥ ९॥ तालपत्रेलिखेन्नाम वगलाबीजमध्यगं ॥ प्राणपुतिष्ठां कृत्वा तु नि
 र्द्विहेदीपवद्धिना ॥ १०॥ जपेत्तत्र सहस्रैकं शताक्षरमनुंतथा ॥ जिह्वास्तंभो भवेद्दीपुं शेषभाषापतिः स्वयं ॥ १०॥ प्रेतभाणोलिखेन्नाम
 प्रेतांगारेण साधकः ॥ प्राणस्थापनं कृत्वा रवौ रात्रौ सुबुद्धिमात् ॥ ११॥ प्रेताग्नौ प्रेतकाष्ठे च निर्द्विहेत्येतकानने ॥ नग्नोश्मशानमध्ये
 तु जपेद्दक्षिणामुखा ॥ १२॥ सहस्रं ध्यानपूर्वं तु मातृश्रीमेषया सत ॥ एवं कृत्वा तु सत्याय जयस्थो जायते नृवि ॥ १३॥ मासान्मृत्यवः
 शोभन्त्वा विनिष्पतिन संशयः ॥ श्रीसूक्ते मार्जने नैव तन्मंत्रेणानिमंत्रितं ॥ १४॥ शतमक्षेत्रं चैव सहस्रं वा कुमारक ॥ मंत्रितो दक
 षाणेन पुण्यं सुखमवाप्नुयात् ॥ १५॥ चित्तान्मन्त्रचित्तांगारं चित्तान्नं च कुमारक ॥ मोहिनीपत्रजडावै मर्दयेत् स्नेहमतो नयः ॥ १६॥ स
 मंसमं रिपुद्धिं मर्दयेत्कल्ययेत् ॥ चतुरंगुलपुल्लं च कुर्यात्सर्वान्नसंयुतं ॥ १७॥ हृदि तन्नाम चालिख्य ललाटे वगलां लि
 खेत् ॥ १८॥ सर्वांगे चाग्निबीजं च लिखेद्द्विंदुं च निर्द्विहेत् ॥ प्रेतवक्रो प्रेतकाष्ठे प्रेतमासै सुपुत्रक ॥ १९॥ जपेत्तत्रायुतं पुत्र रिपुर्ग
 ह्येयमालयं ॥ मृत्पान्नदीरसंयुक्तं मर्दयेत् स्नेहसर्पैः ॥ २०॥ चतुरपुल्लं लिखेत्पूर्ववदाचरेत् ॥ स्थापयेच्च ज्योत्स्नागेशम

कंठकयोगतः॥२१॥तत्रोपरिदिवाशत्रौअग्निं संस्थाप्यदुहिमान्॥वगलावीजमध्यस्थं साधनामचसंलिखेत्॥२२॥वेष्टयेद्द्वगलाम
त्रं शीशान्यादिशताक्षरीः प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा तु संसारक्रमतोर्वयेत्॥२३॥शताक्षणां कक्षीरैस्तु स्तुहि क्षीरेण लेपयेत्॥संतपेद्दीपशि
खया पुनरुत्तुल्य संतपेत्॥२४॥एवं कृत्वा ह्योत्तरशतं शताक्षर्यासिद्धिमनुजपेत्॥एवं कृते संप्रशत्रं सशत्रुश्च मृतो भवेत्॥२५॥मसूरि
काजवाशक्रोपश्चाद्देयमालयं॥मंत्रमेतन्निवपत्रे एकमेकं कर्मक्रमः॥२६॥चंद्रपशादमत्रेण शीतलाविषया तथा॥सपणादिरयेष्टी
रयेष्टीरैः सदाहं शांतिमाप्नुयात्॥२७॥तिक्तकोषातकी जाती तपिष्ठी सादरं तथा॥धूसूरं कंतं मूढिकारकलाकृतिं॥२८॥षट्शिलां निव
जाश्चैव कुर्यात्पादद्वयं तथा॥वदरीमूलतोगत्वा प्राणस्थापणं कंचरेत्॥२९॥श्रीशुलीगंडधूम्रं ध्वजिह्वा नासास्यमेधमौ
वगलाहं पुंसं पुटद्वयं॥३०॥तुल्यस्थाने स्था कान् अर्कसंख्यया॥दक्षिणाभिमुखो भूत्वा रोपयेन्न ग्रणे तथा॥३१॥पंचपंचकरे रोपणार्थे द
क्षे च एष्टुके॥कंठकान् सप्तसंख्या कान् रोपयेत्पादशुभके॥३२॥तुल्ये कंठादंशं तथा॥मंत्रपूर्वं च संरोप्य वदरी कं
ठकास्तथा॥३३॥पुनः सीपेन वस्त्रेण वध्वा प्रादेशगर्भके।श्मशानाग्नौ क्षिपेद्वात्रौ वलिंदया च कुकुरं॥३४॥अस्यार्थदं रिपो रंगे नाडी
मूलं भवेत्कुर्वं॥तेनैव दुःखदः शत्रुपश्चाद्देयमालयं॥३५॥वक्षोहं चोपसंसारं जीवस्थोपि हि पुंशथा॥रवौ शत्रौ वलिंदत्वा आनीत्वा

साधकोत्तमः॥३६॥तत्कंठकाण्यदौक्षीरेणज्वालयेत्सुत॥तत्सालाटंचसंलिख्यात्यनिःक्षिपेत्कूपमध्यगे॥३७॥निःक्षिपेन्मंत्रपूर्व
चंसकैकंचोत्तरोत्तुखः॥सालुवेनैवमंत्रेणमन्त्रयेत्कल्लोदकं॥३८॥सहस्रधारंविधिवमंत्रवारिधारादिनिःकुमात्॥प्रयोगंशंदि
तंतेनमार्जयेत्सालुवेनतु॥३९॥तस्मिंश्चमंत्रयेत्शाल्यमंत्रेणैवशतंशतं॥त्रिकालंप्राशयेत्तौयंमध्याह्नेमार्जनंतथा॥४०॥त्रिदि
नंचाथवापंचअपिसंख्यादिनेषुच॥एवंकृतेपीडितस्यपीडासूर्योदयेथथा॥४१॥हरेर्छांतिमाप्नोतिनमःसूर्योदयेथथा॥नत्वाचोपसं
हारंयकरोतिनराधमः॥४२॥सतीवनेवचाणालोमृतभ्यानांभविष्यति॥प्रयोगंचोपसंहारंअन्यमेचकुमारक॥४३॥॥इतिश्रीष
ष्ठ्यागमेशांख्यायनतंत्रेएकोणविंशतिःपटलः॥१९॥सर्वकथवशोनाद्यांसमपीतपयोधरां॥हृदिसंभावयेद्देवीवगलांसर्वसिद्धिदां
॥१॥॥कुमारउवाच॥नमस्तेपार्श्वतीनाथनमःपन्नगभूषण॥परविशामेदनंचवगलायाश्चमेवद॥॥इत्यरउवाच॥मंत्रोद्धारं
प्रवक्ष्यामिमंत्रसिद्धिनावधिं॥प्रयोगंचोपसंहारंअणसर्वकुमारक॥३॥उदरेत्तारमादौतुस्तच्चमायांततोचरेत्॥श्रीमायाशक्तिका
राहंवाग्भवमान्मथंतथा॥४॥संलिखेत्तार्क्षवीजंचवगलापदमुदरेत्॥परमयोगमुच्चार्य्यसमुत्ततःपरं॥५॥पूर्ववन्नववीजंच
वृक्षासुपदमुचरेत्॥रूपिनीपदमुच्चार्य्यपरविशापदंवदेत्॥६॥ग्रसनीतिपदंचोक्ताभक्ताद्वितयमुचरेत्॥पूर्ववन्नववीजंचप

रप्रतापदं वदेत् ॥ ७ ॥ हारिणीति पदं चोक्ता प्रसाख्यातिशुगं वदेत् ॥ रूपिणी पदमुच्चार्य बुद्धिनाशशुगं वदेत् ॥ ८ ॥ पंचेहियपदं वा
ज्ञानं नक्षयद्वयं वदेत् ॥ पूर्ववन्नववीनंच वगलामुच्चरेत् ॥ ९ ॥ कुंफट् स्वाहासमायुक्तं वगलामंत्रमुच्चरेत् ॥ शतोत्तरं मंत्रवीजं महावी
शतिमेव च ॥ १० ॥ वृक्षा अपि शुद्धं दोषं गायत्री समुदाहृतं ॥ परविद्या नक्षणी च वगला देवता स्वयं ॥ ११ ॥ अत्र प्रयोगं वक्ष्यामि ननु
स्यतु कुमारक ॥ पाशां कुशेनांतरितः शक्तिवीजेन विन्यसेत् ॥ १२ ॥ तत्र दागी श्वरी बीजैः सप्त बीजंततो न्यसेत् ॥ लघुषोढां च विन्यस्य
क्रमादेव कुलेश्वरि ॥ १३ ॥ ध्यानं यत्रा प्रवक्ष्यामि ओं शुभे न के विद ॥ सर्वमंत्रमयी देवी सर्वा कर्षणाकारिणी ॥ सर्वविद्या नक्षणी च
मजे हं विधिपूर्वकं ॥ एवं ध्यात्वा जपेन्मंत्रं लक्ष्मि मे कं सुपावनं ॥ १४ ॥ तर्पयेद्वा सरे नैव तद्दशां कुमारक ॥ छागमांसेन सुदुग्धात् मध्यांजेन
समन्वितं ॥ १५ ॥ खण्डमा मलकप्रक्ष मशुतं च कुमारक ॥ योगिनी वीरपूजां च आचरेच्च समादरात् ॥ १६ ॥ मंत्रसिद्धिर्न वेत्तत्र नात्र कार्यं वि
चारणा ॥ पुरुषयोगजालेषु मंत्रमेतं कुमारक ॥ १७ ॥ तत्रायुतं जपं कुर्यात् तत्र विघ्नं न जायते ॥ यत्र कुत्रापि रिपवः तपः कुर्वन्ति निश्चला
॥ १८ ॥ तत्रायुतं जपेन्मंत्रं यस्मिन् परविद्या ॥ अशुतंतस्य मंत्रं च अतिमंत्रं फलं न वेत् ॥ १९ ॥ इदानीं निर्मानि नो ये च तथा विद्यानिमानिनः
रूपानिमानिनो ये च यौवनानिमानिनश्च ये ॥ २० ॥ यत्र कुत्रापि तिष्ठन्ति मंत्रमेतत् कुमारक ॥ परविद्या नक्षणी मंत्रं चैवाशुतं जपेत् ॥ २१ ॥

श्वेतकेशानसमायाति, दंतश्रगो न वेदिपुः। स शोभो वनहीन च, तमः सूर्यो दये यथा॥ २३॥ रूपवान् वृणारोगी च, न वेत्येव न संशयः॥ या
 त्यानिमानि नो ये च, निंदको भवति कुर्वं॥ २४॥ तपो निर्मीनि नो ये च, ये च रूपानिमानिनः। अंगहीनां निजायते, नात्र कार्या विचारणा॥ २५॥
 वैदिकं च परित्यज्य, विपरीत कृतं न वेत्॥ विद्यानिमानिनः सर्व, ययुतं जपमाचरेत्॥ २६॥ न वेद्विद्या विहीनोऽपि, सुखरो न वति कुर्वं॥ दे
 हा निमानि नो ये च, न रुदुको भवे कुर्वं॥ २७॥ दौभाग्ये समायुक्तो, सर्वसंमोहनं न वेत्॥ एतन्मन्त्रस्य माहात्म्यं, न जानंति अर्षीश्वरा॥ २८॥
 सर्वचदेहजमदं, क्षिप्रभावात्पुकाशिनी॥ योगाभ्यासी योगशक्तो, तपस्वी च तपस्विनः॥ मन्त्रेण सिद्धिः सिद्धोऽपि, यत्र प्रतीतिपुत्रकः॥ परवि
 द्यामेद नं च, मंत्रोपाशनतत्परः॥ ३०॥ यत्रागत्या समानीति, एतन्मंत्रायुतं जपेत्॥ योगसिद्धो मंत्रसिद्धो, तपस्वी तपजीवनः॥ ३१॥ भद्राकान्तो
 भवेत्ता चो निंदकोऽपि न वे कुर्वं॥ ययेतन्मंत्रशजं च, नित्यमहोत्तरं जपेत्॥ ३२॥ तदा ज्यं समासेन, अंवासे वापरो भवेत्॥ न तत्समाधिको भू
 या, नैव द्वेषकरो न वेत्॥ ३३॥ नैव निंदाकरो नृणां, यदि हेतुयच्च जीवितं॥ ॥ इति श्रीषड्विंशतमोऽध्यायः ॥ २०॥
 परपुत्रोपसंहारी, परगर्वपुनेदिनी॥ परविद्यामक्षणीतां, वगलां हृदि भावयत्॥ १॥ कुमार उवाच॥ नमस्ते योगिसंसेव्य, योगराजनमोऽकुते
 ॥ परविद्याकर्षणं च, प्रयोगं वदशंकरा॥ २॥ ॥ इत्युवाच॥ विश्वमेतद्भक्तिमयं, त्वद्भक्तिवगलामयं॥ एतत्र भाषमानां तां, वगलां च कुमा

रक॥ वाञ्छयं चैव वैचित्रं त्रिषु लोकेषु वर्तते। तत्सर्वहरणार्थं च विशमेतां कुमारक॥४॥ मनसा वा जपेन्मन्त्रं सुखं तस्य विलोकयेत्॥ नयं च विस्मृतं ज्ञानि
 सन्ध्यानात् भवति कुर्वं॥५॥ पानपात्रं वैरिजिह्वां गदां शूलनसंयुतां॥ पीतवर्णं मया दूर्घं चिंतयेद्दामनं रिपोः॥६॥ स तु भावपतिः साक्षाद्ब्रह्मस्यतिरविस्वयं
 ॥ स तु ज्ञातव्यमो नूतानि दको भवति कुर्वं॥७॥ अश्वशस्त्रमयं मन्त्रं योजनानि कुमारक॥ तत्र गत्वा महामन्त्रं जपेद्विद्विमानधीः॥८॥ त्रिसहस्रं ध्यानं युक्तं तस्य वि
 श्राकुमारक॥ विस्मृतिश्च भवेत्शीघ्रं नात्र कार्यविचारणा॥९॥ अथ तैश्चैर्यसंयुक्तो देशतो वर्तते यदि॥ तस्य गेहे नो मवारे निशिनने न बुद्धिमान्॥१०॥ प्रदक्षि
 णं त्रेयं कृत्वा दिशि कोवेरदि सुखः॥ सहस्रं च सवाशत्रौ न दृष्टव्यो भवेत्कुर्वं॥११॥ ग्रामं वानगरं वाथ नित्यं कृत्वा प्रदक्षिणां॥ जपेदयुतं संख्यात् तद्ग्रामचकुमा
 रक॥१२॥ तस्यादि निविपिश्यंति डव्यं चैरेण नश्यति॥ पशुनिप्रियते पुत्रमासा द्वाग्यमवाप्नुयात्॥१३॥ फलितं पुष्पितं चैव शत्रो वानमाश्रित॥ रवौ रात्रौ निशाका
 ले न मो नूता सुनिश्चयः॥१४॥ प्रदक्षिणा त्रयं कृत्वा ययुतं जपमाचरेत्॥ वृक्षात्रिमूलमाप्नोति शिवस्य वचनं यथा॥१५॥ रुकाक्षरी च वगलां साध्यनाम मध्यदे
 शतः॥ चिंतयेद्वाथ कालेषु सहस्रं जपमाप्नुयात्॥१६॥ लक्षं जप्त्वा मनोरेवं मृत्तिकां च कुमारक॥ प्रवाहोपरि निःक्षिप्य नशोपरि सुबुद्धिमान्॥१७॥ संनयेत्तत्र दीवे
 गं नात्र कार्यविचारणा॥ मंत्रितं मस्मत्तन्मूर्द्धिनिःक्षिपेण मात्रतः॥१८॥ वाक्पाणि वदनां द्यं च तत्क्षणात्स्तं न न वेत्॥ मंत्रयत्संस्कृतां न स्म मंत्रे नाने
 न पुत्रक॥२०॥ अष्टोत्तरशतं सम्यक् ध्यानमात्रेण बुद्धिमान्॥ सर्वांगोद्धलनं कुर्यात् न स्म ना च कुमारक॥२१॥ वने च रक्षामसजं तम अत्रौ रादिदकर्मदे
 त्यहानपि॥ प्रेताश्च नूताश्च पिशाचनूचराः सिंहाश्च संस्तं नयति कुर्वं च॥२२॥ वादार्थं चार्थवानि न्य समायां राजसन्निधौ॥ गत्वा तु जपतः सर्व जिह्वास्तं न न

माप्रुयात् ॥ २३ ॥ शत्रुमुद्दिश्य मंत्रं च अयुतं प्रजपेन्नरः ॥ पक्षमासाद्भवेत् शत्रो जिह्वास्तंभनमाप्रुयात् ॥ २४ ॥ तेनैव प्रियते शत्रु माउलार्द्धनमानवः ॥ दक्षि
 णामूर्तिमंत्रेण मंत्रितं जलमादरात् ॥ २५ ॥ त्रिकालं चैव पीत्वा तु माउला हानिमाप्रुयात् ॥ ॥ इति श्रीषड्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २६ ॥
 ॥ नमस्ते देव देवेशी जिह्वास्तंभनकारिणी ॥ पाणपात्रं गदा मुक्तां नजे हं वगला मुखी ॥ १ ॥ ॥ स्कन्द उवाच ॥ त्रिपुरारि त्रिलोक त्रिपुरात्मक अं वका वग
 लामुमिदं पुत्र सुरासुरसुपूजितं ॥ अगस्त्यः प्रोक्तवान् पुत्र समदासर पिंप्रति ॥ ३ ॥ तेनोक्तं माजनं पुत्र तेनोक्तं चार्जुनं प्रति ॥ तद्विद्यां च प्रवक्ष्यामि वगला हृदयं
 मनुं ॥ ४ ॥ प्रथमं वगला बीजं वाराहं तदनंतरं ॥ मम शस्त्रं ततः शक्तिं वगला बीजमुद्धरेत् ॥ ५ ॥ वगला मुखि पदं चोक्ता वाचा मुखपदं वदेत् ॥ असद्वयं च उवाच्यं
 खाफी युग्मं ततः परं ॥ ६ ॥ नक्षत्र युग्मं ततोच्चार्य शोणितं पिव युग्मकं ॥ वगला मुखी तुच्चार्य वगला बीजमुद्धरेत् ॥ ७ ॥ त्रिचत्वारिंशद्वर्ण युक्तं वगलायाः सुपावनं ।
 दुर्वासा अपि रेवात्र हं दोनु सुप्न वेत्सुत ॥ ८ ॥ देवता वगलानाम्नि जगद्व्यापकरूपिणी ॥ शैवी जं हं च शक्तिः फटकारं कीलकं तथा ॥ ९ ॥ मन्त्रं राजेन देव्या
 श्रुत्या सविशासमाचरेत् ॥ ध्यानमेदं प्रवक्ष्यामि मंत्रमेदेन पुत्रक ॥ १० ॥ चतुर्भुजां त्रिनयनां पी नोन्नत पयोधरां ॥ जिह्वां खड्गं पाणपात्रं गदां धारयंती हरं ॥
 पीतांबरधरां देवी पीतपुष्पैरलंकृतां ॥ विमोहनी चारुवदनां महाद्युतिं लोचनां ॥ सर्वविद्याकर्षणां च सर्वतापहरिणी ॥ नजे हं चासु वगलायां सर्वा कर्षणा कर्म
 सु ॥ एवं ध्यात्वा जपेन्मंत्रं वाणलक्षं कुमारक ॥ तर्पयेत्तद्दशांशेन जसंमि श्रवारिणा ॥ तद्दशांशं हुनेत्पुत्र तालकं चाज्यसंयुतं ॥ नगाकारेण कुण्डे पुं हंसमुद्रासु बुद्धिमा
 न ॥ वदरीफलमात्रं च कुत्वा दुती श्रु कुमारक ॥ वासुणान्नं नोजयेत्पश्चात् सहस्रं शतमेव च ॥ योगिनीं पूजयेत्पुत्र उद्यमुद्धि समन्वितं ॥ मन्त्रसिद्धिर्न वेत्स्ये नान्यथा शि

२४

त

वभाषितं । षट्सहस्रं जपेन्मंत्रं निशायांचण्डिकालये ॥ जिह्वास्तंभनमाप्नोति वृद्धस्य तिस्रोऽपि वा ॥ जपित्वा तु सहस्रं तु नैरवस्य च सन्निधौ । रुद्धि भ्रंशो न वेत्त
श्री कलिपति सप्तोऽपि वा ॥ वीर मडालये पुत्र अयुतं जपमाचरेत् ॥ सिद्धिदो जायते पुत्र नान्यथा शिव भाषणां ॥ मातृका सन्निधौ मंत्री जपेद्दश सहस्रं क ॥ सद्यः
स्तंभनमाप्नोति वाल्मीक सदृशोऽपि वा ॥ ध्यानपूर्वं जपेन्मंत्रं मयुतं च कुमारक ॥ रूपयौवनवानुशत्रुः व्याधिवान्न वति कुर्वन् ॥ त्रिसहस्रं जपेन्मंत्रं त्रिसह
स्रदिने दिने ॥ मण्डलात् शत्रु समूलं हं कुवेर सदृशोऽपि च ॥ ऐश्वर्यनाशमाप्नोति कुवेर सदृशोऽपि वा ॥ त्रिकालमयुतं जपन् ध्यान पूर्वमुद्धिमान् ॥ वगला
ध्यानतो मंत्रं अयुतं जपमाचरेत् ॥ सर्वांग वायुना शत्रु शीघ्रं गच्छेद्यमालयं ॥ पार्वती सन्निधौ मंत्री जपेदयुतमादरात् ॥ रात्रौ पूजा समायुक्तं नमो दक्षिणादिभ्यु
खः ॥ अधमो न वति शत्रु अवश्यं क्रौञ्च नेदना ॥ विष्णुराजं समन्यर्च्य रवौ तु जपमाचरेत् ॥ त्रिसहस्रं जपेन्मंत्रं कुक्षिरोगी न वेद्विपुः ॥ मण्डलान्नाशमायति नात्र
कार्या विचारणा ॥ प्रयोगार्थे च संस्कारं पूजा काले समाचरेत् ॥ ॥ इति श्री षड्विंशतमोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ स्वर्णसिंहासनासीना सुन्दरीं
सुचिस्मितं ॥ विबोध्यं चारुवदनां ध्यायेत्पीनपयोधरां ॥ १ ॥ कुमार उवाच ॥ नमस्ता एतवरुदाय तापत्रयहराय च ॥ वगलामनु महामंत्रैः प्रयोगान् वदशंकरो ॥ २ ॥
इश्वर उवाच ॥ त्रिकाले तु समासीनो ध्यानपूर्वं तु साधकः ॥ त्रिसप्तमंत्रयित्वा तु जपं पश्चात् समाचरेत् ॥ नित्यं च त्रिसहस्रं तु पाप्मासं विजिते द्विये ॥ वाचा सिद्धिर्न वे
त्तस्य शापानुग्रहकोणी ॥ ४ ॥ तत्क्षणं व्याधिनाशं तु भवेदेव न संशयः ॥ विनीतकतेश्मले अयुतं जपमाचरेत् ॥ जिह्वास्तंभनमायति साक्षाद्वागीश्वरोऽपि वा

हि

श्रोत्रस्तंभनमाप्नोति सद्यो वधिरतां व्रजेत् ॥ ६ ॥ पिचमर्दतरोर्मूले यशुतंजपमाचरेत् ॥ द्याणस्तंभनमाप्नोति रोगीपित्तवत्सराद्भवेत् ॥ ७ ॥ कदली
 मूलमाश्रित्य श्रुतंजपमाचरेत् ॥ पदस्तंभो भवेत्सद्यो वातरोगी भवेन्नरः ॥ ८ ॥ करंजमूलमाश्रित्य यशुतंजपमाचरेत् ॥ स्तंभयेज्जठराग्निस्तु अन्नद्वेषं
 भवेत् कुवं ॥ ९ ॥ विषतिंदुकमूलंच समाश्रित्य मनुंजपेत् ॥ श्रुतश्च भवेत्पुत्र गत्रस्तंभनमाप्नुयात् ॥ १० ॥ नशीसमुद्रगामिन्यां नाभिदध्रजलेनरः ॥ तर्पये
 द्दगलान्त्रेण ग्रथं कृत्वा अणामये ॥ ११ ॥ दिनेदिनैसहस्रेकं वगलाध्यानपूर्वकं ॥ गर्भं आवं भवेत्तस्य नार्ययोः शिवनापातां ॥ १२ ॥ वल्लीपलाशमूलेन जपेदश्रुतं
 संख्यया मंत्रमध्ये पियो नार्यो ग्रथं कृत्वा कुमारक ॥ १३ ॥ तर्पणं तु दिवा कृत्वा रात्रौ रात्रौ जपेन्मनुं ॥ सापिवंध्या भवेत्सत्यं नान्यथा शिवापितं ॥ १४ ॥ श्मशाने प्रजपे
 न्मंत्रं ग्रथं कृत्वा तु पूर्ववत् ॥ सद्यस्तभार्ययानाश भवेदेवं न संशयः ॥ १५ ॥ श्रुत्यागारे जपेदेव मशुतं ध्यानपूर्वकं ॥ लक्ष्मीनाशयते नूनं शत्रून् रवशिष्यते ॥ १६ ॥
 जंवीरतनूमूले तु श्रुतंजपमाचरेत् ॥ त्रमाकुलंकुलं सर्वं माण्डलाशमाप्नुयात् ॥ १७ ॥ शतवारं मंत्रितं च शर्करोदकमेव च ॥ रिपूणां चैव दातव्यं जिह्वास्तंभ
 नमाप्नुयात् ॥ १८ ॥ द्विशतं मंत्रितं चैव नारिकेलफलोदकैः ॥ पाययेद्वा त्रिरिपुनिः जिह्वास्तंभेन माप्नुयात् ॥ १९ ॥ नागवल्लीदलं चैव क्रमुकं च त्रिमेव च ॥ सहस्रं
 मंत्रितं पुत्रदातव्यं शत्रूनाशनं ॥ २० ॥ तांदूलचर्वणीं त्रिशतं जिह्वास्तंभनमाप्नुयात् ॥ चंदनं चैव कस्तूरी धर्षितं मंत्रयेत्सतः ॥ २१ ॥ पुनश्च मंत्रयेत्तात पात्रेषु
 ण सहस्रकं ॥ तच्चंदनलेपनेन रिपुघातो भविष्यति ॥ २२ ॥ दंतधावनकाष्ठं च मंत्रयेत्तिसहस्रकं ॥ तत्काष्ठेन रिपो व्रतंतधावनमात्रतः ॥ २३ ॥ जिह्वावाणी

२५

श ६

चतुर्द्विचपिपाशादिकंतथा। संननं च न वेत्स्यो शिवस्य वचनं यथा ॥ २४ ॥ पितवस्त्रं रवौ शास्त्रं शतनीलं च वेद्यं च ॥ स्मराने निखने दात्रौ त्रिसहस्रं जपेत्ततः ॥ २५ ॥
 शेषभाषापतिवृक्षश्चेतिरपिः स्वयं ॥ जिह्वा संननमाप्नोति सद्यो मूकत्वमाप्नुयात् ॥ २६ ॥ ॥ इति श्रीषट्शिवागमेशांख्यायनतंत्रे त्रयोविंशतिः पटलः ॥ २३ ॥
 ॥ ॥ अंगपीतांबरयो मरुणा कुसुमगंधातुलेषां ॥ सुविरितवसनां अंघ्रिकांतां भजामि ॥ १ ॥ ॥ कुमार उवाच ॥ नमस्ते वृषभारूढ नमः पन्नगकंकणा ॥ लक्षणां वद
 मे देव वगलमंत्रमालिका ॥ २ ॥ ॥ इत्युवाच ॥ मार्गववारे च संयुक्तं आवा मस्यां निशांतथा ॥ तां सुखां सप्रवारं तु त्वामेव तदनंतरं ॥ ३ ॥ भूविंशं परितं चैव
 कलागे मय कंतथा ॥ पुनरेकैराज्ञां नाण्डमधो तु निःक्षिपेत् ॥ ४ ॥ सविषं सजलं युक्तं कुर्यान्मेलनमेव च ॥ हरिडांतत्र निःक्षिप्य पूजयेदासुत आणात् ॥ ५ ॥ चू
 ल्योपरि च तत्रांडं रवौ रात्रौ च निःक्षिपेत् ॥ द्विगुणं जलसंयुक्तं कुर्यान्मेलनमेव च ॥ ६ ॥ अथ वैरिधेनैरेव ज्वालां कुर्यात्तु बुद्धिमान् ॥ तस्या मृदु न वेत्तावत्
 पवनं सम्यगाचरेत् ॥ ७ ॥ गोमयस्यां हरिडां च क्षालयेद्धारिणा पुनः ॥ छायाशुक्लं च कर्तव्यं हरिडामक्षिमा दशतः ॥ ८ ॥ तेन कुर्यान्मालिकां च श्रोत्रं रशतं तथा ॥
 पुन्यद्वीनिर्मितं सूत्रं एतत्संछादयेत्पुनः ॥ ९ ॥ तन्मालिकां रवौ वारे षण्मते नैव मार्जयेत् ॥ अर्चयेन्मूलमंत्रेण षोडशैरुपचारतः ॥ १० ॥ निवेदयेत्प्रायसं च श
 र्कशज्यसमन्वितं ॥ सहस्रं प्रजपेदात्रौ पञ्चदशमादशतः ॥ ११ ॥ एकाक्षरैर्महा मंत्रैर्वगलानाम्निपातौ ॥ अशुतं प्रजपेत्पुत्रमालिकासिद्धिमाप्नुयात् ॥ १२ ॥ एवं च
 मालिकां कुर्यात् मंत्रसिद्धिमयेक्षणं ॥ हरिडावस्त्रमाच्छाद्य सिद्धार्थं जपमाचरेत् ॥ १३ ॥ हरिडामयपुष्पं च हरिडामयचंदनं ॥ समर्पयेत्तलं कृत्य तपंगत्रौ समाच

रेत् ॥ १४ ॥ देवी नूता जपे देवी मर्चये द्विविधया ॥ प्रमादात्मातिका नमो पतितावेकुमारका ॥ १५ ॥ पुनः पूजा प्रकर्तव्या पूर्ववज्जपमाचरेत् ॥ अथ वक्ष्ये योगांश्च
 मालिकालक्षणानि ॥ १६ ॥ पंचविंशतिभिर्माला स्वर्गस्त्रिंसाक्षरेण च ॥ वशीकरा संमोहे कला संख्या सुमालिका ॥ १७ ॥ विंशद्विस्तं ननं विद्या विनाशे पंचमा
 लिका ॥ द्विपंचसप्तविंशद्वि रुद्राष्टां चार्कसंख्याया ॥ १८ ॥ ज्वररोगादिपीडार्थं पंचवेवचतुर्दश ॥ पंचाशत् शांतिकर्माख्ये बुद्धिं च चतुर्दशैः ॥ १९ ॥ पंचविंशानि च
 रिच मालिका क्रममीदृशा ॥ नृगुवरिचसंगृह्य दुष्टान्येतानि पुत्रक ॥ २० ॥ हरिद्रापंकजं रक्तकस्तूरीचैव कर्पूरं ॥ श्रीखण्डगुरुतद्वज्राशेचनं च हरिद्रजं केशरं च समं
 समं ॥ २१ ॥ मर्दयेत्तमसि प्राप्तं खलौ नैव कुमारकाते कुर्यात्पुत्रलीचचतुरंगुलमानतः ॥ २२ ॥ सर्वांगसुन्दरी देवीं द्विजुजावगलामुखीं ॥ वगलाचैव त्रिधा शं पीनोन्नतप
 योधरां ॥ २३ ॥ पीतवर्णं मदाद्युष्मि श्रद्धां च दांच पुत्रलीं ॥ प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा संस्थाप्य विधिनार्मक ॥ २४ ॥ अखंडतंडुलेनैव हरिद्राक्षतमेव च ॥ कृत्वा एकाक्षरैर्मन्त्रै र
 क्षतां मूर्द्धनिः क्षिपेत् ॥ २५ ॥ एवं कृत्वा तत्त्वलक्षं देवी प्रत्यक्षमाप्नुयात् ॥ यः परस्मै न कर्तव्यं न वक्तव्यं कदाचन ॥ २६ ॥ एवं पूजाविधिं पुरादूर्वामादरात् ॥ तत्त्व
 लक्षं प्रमाणेन ग्रन्थोक्तं फलमाप्नुयात् ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीषड्विंशतशतमेशांख्यायनतंत्रे चतुर्विंशतिः पटलः ॥ २४ ॥ ॥ नमामि बगलां देवीं शत्रुकुसंभरुपिणीं
 ॥ भजे हविषि पूर्वजयं देहि रिपून् दह ॥ १ ॥ ॥ कौशलेन दन उवाच ॥ नमः कैलाशनाथाय नमस्ते मुनिसेविताः ॥ चतुरक्षरी महामंत्रं वगलायाश्च तत्त्वतः
 ॥ २ ॥ ॥ इत्युवाच ॥ सप्तकोटि महामंत्रैर्मन्त्रराजमिदं शृणु ॥ पट्प्रयोगैस्तं ननं च सर्वकर्मोत्तमोत्तमं ॥ ३ ॥ यदशत्रु न योज्यातः सदा नीमेव पुत्रक ॥ अशुतं

२६

४
प्रजपेन्मंत्रं वगलायै कुमारक ॥ मंत्रोच्चारं प्रवक्ष्यामि न्यासध्यानादिकं तथा ॥ प्रयोगं चोपसंहारं रक्षेहंतवपुत्रक ॥ ५ ॥ वेदादि विलिखेत्पूर्वपा
शवीजंततः परं ॥ स्रद्धायांततोच्चार्य मं कुशं बीजमेव च ॥ ६ ॥ चतुरक्षरी च वगलां सर्वमंत्रोत्तमोत्तमं ॥ न्यासविशं प्रवक्ष्यामि मंत्रमेदेन पु
त्रक ॥ ७ ॥ पाशां कुशांतरितशक्तिरमां चतद्वत्तद्वन्यसेत्तुः दनबीजमथावराहं ॥ वागीश्वरी च वगलाख्यसुबीजराजं विन्यतां करयुगेहृदयादि
केषु ॥ ८ ॥ चतुर्वर्णी न्तिको मंत्रो मातृका बीजपूर्वकं ॥ प्रत्येकं च न्यसेत्पुत्रमंत्रसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ९ ॥ अथ वा वगला मंत्र सर्वैरंगुलिभिर्न्यसेत् ॥ ततो
जपेन्मंत्रराजं वगलाचतुरक्षरं ॥ १० ॥ ब्रह्माक्षपिञ्चद्वंद्वौ त्रगायत्री समुदाहृतं ॥ देवता वगलानाम्नी ध्यानं वक्षे कुमारक ॥ ११ ॥ कुटिलालकसंयुक्तां
मदाक्षुर्लितलोचनां ॥ मदिरामोदवदनां प्रवालसदृशाधरां ॥ १२ ॥ सुवर्णशैलनपक्षकठिनस्तनमण्डलां ॥ दक्षिणावर्त्तसन्नाभि
सूक्ष्मसक्षौ मसंयुतां ॥ १३ ॥ रंभोरुपदपद्मतापीतवस्त्रसमावृतां ॥ सर्वध्यात्वा महादेवीं कुर्यान्नपमतं व्रितः ॥ १४ ॥ वेदलक्षं जपं कुर्यात्प
र्वनाय कुमारक ॥ निष्ठासी वा फलाशी मौनी भूत्वा समाहित ॥ १५ ॥ तर्पणं च दिवा कुर्याद्वात्रौ वा प्रजपेन्मन्त्रं ॥ सर्वकुर्यात्पुनरुच्युदेवी पुन्यक्ष
माप्नुयात् ॥ १६ ॥ रात्रौ होमं च कर्त्तव्यं दिवा वृक्षेण भोजनं ॥ हरिद्राक्षसंयुक्तं हरिद्राक्षचंदनं ॥ १७ ॥ हरिद्राक्षमालां च हरिद्राक्षदेव
तां ॥ स्मरेच्च जपकाले तु सर्वसिद्धि करं नृणां ॥ १८ ॥ मधूकपुष्पसंमिश्रमर्चितेन जलेन वा ॥ तर्पणं तद्दशांशेन देवतामूर्द्धनिः क्षिपेत् ॥ १९ ॥

श्राज्येन मिश्रितं चैव शर्करापायसं द्रुनेत ॥ पूर्णदुतीततो दशातः वा ह्यणान्नमोजयेत्ततः ॥ २० ॥ योगिनी पूजयेत्पश्चात्तु वयमुद्विषमन्वितं ॥ म
 त्रसिद्धिर्न वेत्तस्य नात्र कार्या विचारणा ॥ २१ ॥ आदौ नास्वरूपिणी कुरु सदा सद्धं सजां योगिनीं नानालक्षणा संयुतां कुरु सदा प्रौढां न बोधां तथा
 ॥ स्त्रानाभ्यं जनभूषणैश्च सहितां सच्चदनेर्लेपितां पूजागरमुपात्तयेदहसि सा दुर्वैश्वशुद्धावहा ॥ लौकिके चैव गुप्तात्र सौभाग्यार्चिकुमारका ॥ मत्रसि
 द्धिकरं वक्षे गोपनं कुरु सर्वदा ॥ २३ ॥ युगत्रयेन संयुक्तं लौकिकार्चनमेव च ॥ चतुरंगुलसंयुक्तं पुत्रपूजा कुमारका ॥ २४ ॥ सौभाग्यार्चविधिश्चैव पंचां
 गोपाशनं भुवि ॥ येषि तु नृत्तिद्वययुक्तं लौकिकार्चनमेव च ॥ २५ ॥ येषि दुद्विद्वयपूजा पंचमा पुनमादशात् ॥ एतसौभाग्यपूजा च मुनिगुह्यं पुरातनं ॥
 ॥ २६ ॥ विन्दुपात्रयुतं पूजा निर्गुणयोगिणां मतं ॥ एतच्चतुर्विधा पूजा देशनामार्चना विधिः ॥ २७ ॥ वक्ष्ये हं विधिवत्पुत्रं न देयं यस्य कस्यचित् ॥
 मृष्टिस्थितिं च संहारं जीवन्मुक्तिपदं तथा ॥ २८ ॥ एतद्वीविधिनाम संकेतमुनिभिः सह ॥ मृष्टिश्च गौडदेशेषु स्थितिः केरलदेशके ॥ २९ ॥
 संहर्षी कामरूपे तु कुरुपां च लयोपरं ॥ पीठोपरि समावेश्य गर्भकौलागमः क्रमात् ॥ ३० ॥ अर्चमागौडदेशेयं मृष्टिपूजा क्रमस्तथं ॥ पूर्वोक्तल
 क्षणोपेतं मृदुपर्णिकके तथा ॥ ३१ ॥ शयनीकृत्य कन्यां वा स्थित्वा क्रममादशात् ॥ केवले तु स्थितिश्चैव सच सिद्धिकरस्तथा ॥ ३२ ॥ कौलमार्गे च
 तं नाम सर्वमं त्रैलोक्यमोत्तमं ॥ पूर्वोक्तलक्षणोपेतं कृत्वा खं जनमादशात् ॥ ३३ ॥ विंदुमात्रगृहीत्वा तु कृत्वा मुक्ताचर्चनं भुवि ॥ कुरुपां चालदेशेषु मनि

२७

शंपूजनंतथा॥३४॥कोलकारंपरं नाम चागमं तु विदुर्लभं॥सम्यक् पूजाविधिश्चैव उपसंहृतसाधकः॥पंचमीचैव कर्त्तव्या सौख्यार्थं तस्य पुत्रक॥पात्रं
चैव समासेन जपघ्यानसमन्वितं॥३६॥देवो भूत्वा स्वयंपुत्र पंचमीवं समाचरेत्॥मंहा शर्चनयेरेव मुयसंहृत्य पूजनं॥३७॥संपूजयेत्यंच
मी च सौख्यार्थं तस्य पुत्रक॥आदौ मध्यतथा चांते विंदुमात्रार्थमेव च॥३८॥आनयेत्यंचमी कुर्यात् ग्रहणं चंद्रसूर्ययो॥कुरुषां
चालदेशे च निर्गुणा च विधिस्तथा॥३९॥एतदर्चाविधिश्चैव दुर्लभा विधिश्चंकरैः॥गौडदेशार्चनं पुषां शान्तिपुष्टिकरं सदा॥४०॥
एवमेव विधिः पुत्रसर्वैश्वर्यप्रदायक॥कामरूपार्चनं पुषां मारणे विप्रयोगतः॥४१॥कुरुषां चालदेशार्चा सर्वसिद्धिप्रदाम
दा॥एतदर्चाविधिश्चैव यः करोति सुबुद्धिमान्॥४२॥जीवन्मुक्तः स एवात्र स सिद्धो नात्र संशयः॥नारीनिंदानकर्त्तव्या स्वपा
दौतां न संस्पृशेत्॥४३॥दृष्ट्वा नारी च मनसा वेदनं च समाचरेत्॥स्वप्रियामर्चयेत्पुत्रप्रियां पंचमिकां चरेत्॥४४॥स्वप्रियां
विंदुपात्रं च गृहीत्वा साधकोत्तमः॥असाज्यनार्चनं कृत्वा वितुषात्रं तथैव च॥४५॥उन्मादी च न वेत्पुत्रमृतश्चानो न विष
ति॥॥इति श्रीषड्विंशतशतमेशांख्यायनतंत्रे पंचविंशतिः पटलः॥२५॥॥यातवेदमयी देवी जगज्जमनकारिणी॥ज
यपीतां वरधरे वगलाये नमः॥१॥॥कोश्रुमेद उवाच॥नमस्ते सिद्धि संसेव्य सिद्धि विधाध शर्चिते॥वगलाचतुरश

ध्यापुयोगं वदशंकर ॥ २ ॥ ॥ इत्युक्त्वा च ॥ प्रयोगं तर्पणं चैव वदो हंत वपुत्रक ॥ तर्पणं देवतावासं तर्पणं यंत्रसिद्धिदं ॥ ३ ॥
 तर्पणं मन्त्रसंस्कारं सर्वं तु तर्पणं दुवेत् ॥ तर्पणं दुवयोगं च ततः सिद्धिर्न संशयः ॥ ४ ॥ अर्चनं कलसं चैव काशमण्डलव
 र्जितं ॥ गृहीत्वा क्षालयेत्सम्यक् पूजयेत्तूलमंत्रतः ॥ ५ ॥ तज्जलं च समानीय पूजयेत्समाहितः ॥ आपो वा इति मंत्रेण मं
 त्रयेत्तज्जलं पुनः ॥ ६ ॥ उपचारैः षोडशभिः पूजयेत्कुंभमादरात् ॥ तत्पवित्रेण संशुक्रो तर्पणस्याशुतेन च ॥ ७ ॥ तेनोक्तवि
 धिना सम्यक् पूजनं तद्वाह्यतः ॥ काकोलूकश्च दनेन च पवित्रग्रंथमादरात् ॥ ८ ॥ तत्पवित्रेण संशुक्रं तर्पणस्याशुतेन च
 ॥ नेत्ररोगी न वेच्छूद्रिवां धोजायते ध्रुवं ॥ ९ ॥ काकपत्रेण कृत्वा तु पवित्रग्रंथिमादरात् ॥ तेनै सहस्रसंतर्प्य अशुतं साधकोत्त
 मः ॥ काकवद्भुमते शत्रू महिमा मरणांतिकं ॥ १० ॥ काकोलूकस्य पश्चाभ्यां स्पर्शकृत्वा मुबुद्धिमान् ॥ कृत्वा पवित्रग्रं
 थि च तेन संतर्प्य बुद्धिमान् ॥ अशुतं वगलामंत्रैः शत्रू विद्वेषणं न वेत् ॥ ११ ॥ वाराहा वामजं चैव पवित्रग्रंथमादरा
 त् ॥ तर्प्य येदयुतेनैव वगला चतुरक्षरी ॥ १२ ॥ अत्राद्वेषं जायते च सशत्रू रवशिष्यते ॥ केशं च कलसस्थं च पवि
 त्रग्रंथमादरात् ॥ १४ ॥ अशुतं तर्पणं नै सशत्रो नाशनं न वेत् ॥ उद्धुरो मेन कृत्वा तु पवित्रग्रंथिमेव च ॥ १५ ॥ तेनायु

वे १

२६

१३

तंतर्पणो न मूको न वति पण्डितः ॥ पूर्ववद्वाजिरोमेन तर्पणं च कुमारक ॥ १६ ॥ हिक्कारो गानवेत्तस्य शीघ्रशान्तो न वि
ष्यति ॥ स्वररक्तेन संमिश्रमर्चितं जलतर्पणात् ॥ १७ ॥ अशुता तर्पणात्पुत्र उन्मादी जायते रिपुः ॥ काकरक्तेन संमिश्र
मर्चितं शुद्धवारिणा ॥ १८ ॥ अशुतं तर्पणात्पुत्र काकवद्भुमते मही ॥ उलूकरक्तेन संमिश्रमर्चितं शुद्धवारिणा ॥ १९ ॥ रि
पु रक्षो न वेत्पुत्र अशुता च न संशयः ॥ मार्जारवालरक्तेन मिश्रितजलतर्पणात् ॥ २० ॥ भ्रान्तचित्तो न वेद्भुजं मशुता च न
संशयः ॥ विज्रवाहस्य रक्तेन मिश्रितजलतर्पणात् ॥ २१ ॥ उन्मादी च न वेद्भुजं रवता देवपुत्रक ॥ लुलापरक्तेन संमिश्रज
लेनैव तर्पणं ॥ २२ ॥ अशुता दर्शये वेगं वमूकत्वं कुरुते नृणां ॥ भुजंगरक्तेन संमिश्रजलेनैव तर्पणं ॥ २३ ॥ शत्रूणां मार
णं पुत्र अशुता च न संशयः ॥ छागरक्तेन संमिश्रमर्चितेन जलेन च ॥ २४ ॥ तर्पणेनाशुतेनैव बुणारोगी न वेद रिपुः ॥ शशक
स्य तुरक्तेन मिश्रितं जलतर्पणं ॥ २५ ॥ क्षयरोगी न वेन्मर्त्योऽप्यशुता च न संशयः ॥ मंगुरस्य च रक्तेन मिश्रितं जलतर्पणं ॥ २६ ॥
अशुता तस्य शत्रो च न वेन्मरणमुत्तमं ॥ मेषस्य पुच्छरक्तेन मिश्रितं जलतर्पणं ॥ २७ ॥ अशुता ज्वररोगेन जायते तत्क्षणा
दिपुः ॥ दुवेनैव च संमिश्रमर्चितजलतर्पणात् ॥ २८ ॥ अशुता चित्तितं कार्यं न वत्येव न संशयेः ॥ एतत्तर्पणयोगं च सि

क्षत्तिद्वतरं मुतः ॥ २५ ॥ नवक्तव्यं नवक्तव्यं नवक्तव्यं कदाचनः ॥ ॥ इति श्रीषड्विंशतमोऽध्यायः ॥ ॥ तत्रैषां विंशतिः
 पटलः ॥ २६ ॥ ॥ नानालंकारशोभायां नरनारायणपुण्यां ॥ वंदे हं वगलां देवीं परं वसुधिदेवतां ॥ १ ॥ ॥ क्रौञ्चमे
 दउवाच ॥ ॥ वंदे णमुपताम्यक्ष परमानंदविग्रहः ॥ वंदे होमप्रयोगचवगलाचतुरक्षरैः ॥ २ ॥ ॥ इत्युवाच ॥
 वंदे होमविधिं सम्यक् सावधानेन श्रूयतां ॥ अयुतं पुत्रहोमच पिचमर्दफलैर्दनेत् ॥ ३ ॥ अयुताह्वयसंहारं ज्ञातमीना
 भवेत्तु ध्रुवं ॥ करवीरश्च अयुतं द्रुने च वाज्यसंयुतं ॥ ४ ॥ द्रुने तत्रिकोणत् अयुतादिपुनाशनं ॥ विषतिं दुकवीजं च सौवी
 रद्वयसंयुतं ॥ ५ ॥ तदेव नुदुयान्मंत्रं तत्तक्षणादिपुमारणं ॥ पलाशवीजमयुतं तिलनैलेन संयुतं ॥ ६ ॥ जुहुयात्सर्वं त
 र्वसिद्धार्थं नगाकारे च कुण्डके ॥ तन्नामैवेदशास्त्राणि सर्वविस्मृतमाप्नुयात् ॥ ७ ॥ शेषभाषापतिप्रक्ष सखदजडतामिया ॥
 वटमूलं समाश्रित्य कृत्वा कुण्डविकोणकं ॥ ८ ॥ तत्फलैर्द्रुने द्वात्रांशुतं वाज्यमिश्रितं ॥ भाषापति समं विद्वांस्तत्तक्षणा
 द्वांतिमाप्नुयात् ॥ ९ ॥ अथ मूलमाश्रित्य षट्कोणाकृतिकुण्डके ॥ तत्फलं च द्रुने तु त्र्ययुतं वाज्यमिश्रितं ॥ १० ॥ स्फो
 टकवृणसंयुक्तां प्रियते पमशाशनं ॥ ११ ॥ उं दुम्वरस्य मूलत् षट्कोणाकृतिकुण्डके ॥ १२ ॥ कोमलं तत्फलं सम्यक् अयुतं

२६

तस्योक्तं घनमात्रेण न ह्यस्योत्पन्नमपि वा ॥ वगलाहृदयं मंत्रमुपाशानपरस्य च ॥ १० ॥ करोति यस्य संतोषं तस्य सिद्धिर्न वे
ध्रुवं ॥ येन केनाप्युपायेन ह्यमंत्रं न जप्यते ॥ ११ ॥ संतोषं जनयेत्तस्य चिंतितं फलमाप्नुयात् ॥ तन्मंत्रोच्चारमनुलं तत्तत्
त्वविधाततः ॥ १२ ॥ वक्ष्ये हंतव सर्वत्र कौश्रमेद न तत् कृणु ॥ पाशवीजं समुच्चार्य स्तब्धमायां ततोच्चरेत् ॥ १३ ॥ अंकुशं
वीजमुच्चार्य भूवराहं ततोच्चरेत् ॥ वासुदेवाग्नवं च व कामराजततः परं ॥ १४ ॥ श्रीबीजं भुवनेशी च वगला मुखि पदं व
देत् ॥ आवेशं च हृदयं च तत् पाशवीजं ततोच्चरेत् ॥ १५ ॥ स्तब्धमायां ततोच्चार्य अंकुशं वीजमुच्चरेत् ॥ अंकुशं वीजमुच्चार्य म
मशब्दोत्ततोच्चरेत् ॥ १६ ॥ हृदयेति समुच्चार्य आवाहय सुगं वदेत् ॥ सान्निध्यं कुरु सुगं च पुनर्वीजत्रयं वदेत् ॥ १७ ॥ ममेव
हृदयेत्युक्त्वा चिरं तिष्ठे हृदयं वदेत् ॥ पुनर्वीजत्रयं चोक्त्वा कुंफुत्वा साहासमन्वितः ॥ १८ ॥ अशीतिवर्गसंशुक्लो वगलाहृदयं
मनुः ॥ वंध्यामुन्मार्जये जाहृदयेन च ॥ १९ ॥ वंध्यापुत्रवती चैव षण्मासाद्भवति ध्रुवं ॥ वगलाहृदयेनैव त्रिसप्तम
भि मंत्रयेत् ॥ २० ॥ पयः पितृति वात्सल्यं वंध्यापुत्रवती नवेत् ॥ कुत्रिमेषु च रोगेषु नानाभयसमुद्भव ॥ २१ ॥ त्रिसप्तमं
त्रितंतोयं सशो नैर्मल्यमातनोत् ॥ नित्यमश्नोत्तरशतं वगलाहृदयं मनुं ॥ चिंतितं च न वेत् पुत्रनात्र कार्या विचारणा ॥ ॥

इति श्रीषट्पिशागमेशांखायनतंत्रे अष्टविंशतिः पटलः ॥ २८ ॥ ॥ नमो देवदेवेशि नमः स्वर्गविभूषणे ॥ पाणपात्रा
 यंत देवी वगले प्राणतोस्य हं ॥ ११ ॥ ॥ क्रौञ्चनेद उवाच ॥ अहमूर्ते ममस्तुभ्यं आनंदगुणसार ॥ वगलाहृदयं मंत्र
 स्पृशे गंदशंकर ॥ २ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ विंदुत्रिकोणषट्कोणवृत्तत्रयविभूषितं ॥ षट्कोणं चैव वृत्तं च नूपुरद्व
 यसंयुतं ॥ ३ ॥ मध्ये लिखेन्महामंत्रं वगलाहृदयंतथा ॥ त्रिकोणेषु लिखेद्बीजं वगलाख्यसुषोवनं ॥ ४ ॥ षट्कोणे च लि
 खेन्मंत्रं षट्त्रिंशद्वर्णकारणं ॥ शताक्षरीमहामंत्रं मायवृत्तलिखेत्क्रमात् ॥ ५ ॥ तस्योपरि च संवेष्टुं वगलाबीजमाद
 रात् ॥ तस्योपरि च षट्कोणं वगलाचतुरक्षरी ॥ ६ ॥ कोणे कोणे लिखेन्मंत्रं प्रत्येकं च कुमारक ॥ एवं च विलिखेन्मंत्रं स्व
 र्णवारीष्यवत् ॥ ७ ॥ लिखित्वा शुभलगेन तु अहलेखाश्च संलिखेत् ॥ बीजानि स्युस्तु कृत्वा तु पूजयेद्गुवासरे ॥ ८ ॥ सहस्रं
 पूजयेन्मंत्रं दुर्गाहृदयमादरात् ॥ योगी पूजयेत्तत्र धूपदीपार्चनादिभिः ॥ ९ ॥ कोलाचनाविधानेन मंत्रसिद्धिर्भवेत् ध्रुवं ॥
 सुरैः पूजयेद्यंत्रं रुणारिप्रसवैः सुभैः ॥ १० ॥ दुष्टसिद्धिर्भवेत्तस्य अयुतं जपमादरात् ॥ मल्लिकाकुसुमेनैव ह्यशोत्तरे
 शतंतथा ॥ ११ ॥ वगलाहृदये वस्त्रं च येत् ज्वरशान्तये ॥ सुमुंतकुसुमैर्वा वस्त्रं च येत् छतमादरात् ॥ १२ ॥ वगलाहृदयेने

३१